

Domoljub

V Ljubljani 28. maja 1941

Čelo 54 - Štev. 22

Redazione e Amministrazione: Lubiana, Kopitarjeva 6 — Abbonamenti: Anno 38 din; L. 11.50. Estero anno 60 din.

Vojvoda Spoletski - hrvatski kralj Tomislav II.

Poročali smo že v zadnji številki »Domoljubac«, da je dne 18. maja prispelo v Rim hrvaško odposlanstvo pod vodstvom poveljnika Pavelića ter zaprosilo Kralja in Cesarja, naj določi Hrvatski kralja iz Savojske Kraljevske Hiše. Kralj in Cesar je prokajni Hrvatov ugodil ter imenoval svojega nečaka, vojvodo Spoletskega za hrvaškega kralja. Ta slovesni dogodek se je izvršil v kraljevi svlačni dvorani na Kvirinalu. Navzočih je bilo poleg Kralja in Cesarja in Duceja še velike število domačih in inozemskih odličnikov. Na prošnjo dr. Pavelića je Vladar takele odgovoril:

»Poveljnik, gospodje delegati hrvaškega kraljestva! Z živim zadovoljstvom in s globoko hvaležnostjo sprejemamo prošnjo plemenitega hrvaškega naroda, da imenujemo prince naše Hiše, ki bo sprejel krone Zvonimira in da bo ustanovil s tem dinastijo, katere bo vodila usoda hrvaškega kraljestva. Besede, s katerimi ste pospremili svoje prošnje in misel, da bo navzočnost savojskega prince na prestolu svobodne in neodvisne Hrvaške trden dokaz volje vašega naroda za sodelovanje s Italijo v duhu popolnega prijateljstva, so naletele na najugodnejši odmev pri Nas in pri vsem italijanskem narodu. To pozdravljamo kot veselo oznanilo za nov red, ki se ustvarja v Evropi in v katerem se je prerodil hrvaški narod, čigar zgodovina se je po velikih stoletjih strnila s našo in se je vse čase in vsa stoletja po svojem razumskem in moralnem izhvičanju usmerjala proti rimski civilizaciji. Italija je kot vedno pokazala svoje polno razumevanje in svoje žive simpatije za tekuje hrvaškega naroda, ki so v Vas, poveljnik, našle trdnega izvršilca. Sedaj, ko se je po stoletnih težnjah hrvaškega naroda dosegla enotnost države na podlagi smage Osi, je primerna priložnost, da ob tem svečanem dogledku izjavimo vam, gospodje delegatje neodvisna hrvaška država, da stoji Italija z vsem svojim vsemob- ob strani vašega plemenitega naroda in je pripravljena dati mu svo oporo v sodelovanju in bratovski solidarnosti pri vsem delu. Sprito teh čustev smo veseli, da lahko sprejmemo prošnjo hrvaškega naroda in določimo našega ljubljene nečaka Nj. Kr. Vis. Aimona od Savoje in Aoste, vojvodo Spoletskega, da prevzame krone hrvaškega kraljestva. Vaše želje in želje italijanskega naroda ga spremljajo pri njegovem visokem poslanstvu, ki naj zagotovi hrvaškemu narodu dobo razsvetlo in srečnega napredka.«

Dogodek, ki se je izvršil ta dan, je brez dvoma eden ismed mejnikov v zgodovini balkanskega polotoka. S tem, da je Hrvatska dobila kralja iz Savojske Hiše, je spet obnovila tesno svez, ki jo je toliko stoletij vezala s Rimom in Italijo. Hrvatska je namreč že od prvih začetkov svojega nastanka bila tesno naslonjena na rimske kulture in na zgodovino Italije in Rima. S sedanjim velepomembnim dogledkom se ta svesa ne samo obnavlja, ampak pogloblja. Odslej naprej ne bodo namreč vezala obe državi le skupna stremiljenja in težnje, ampak tudi družinska in krona skupnost vladarske hiše. S tem je nastala na Balkanu res nova doba mednarodnega sožitja in najbolj trdno jamstvo trajnega mira, ki ga ne bo mogel več skaliti noben dogodek.

Imenovanje vojvode Spoletskega za hrvaškega kralja je imelo velik odmev tako v Italiji kakor v tujini. V Italiji se se ob novici takoj razvile iskrene manifestacije, ki se prišle slasti do izzana v Rimu, Firenci in Spezii. V inozemstvu pa so

slasti poudarjali velik pomen tega dejstva za položaj na evropskem jugovzhodu v novem redu, ki ga ustvarjajo sile osi. Prav posebej pa je, naravno, odjeknilo to imenovanje na Hrvatskem. Komaj se je raznesla novica, da so dobili kralja, se so takoj razvile velike manifestacije. Kako tudi ne, saj se po tolikih letih Hrvati dosigli ne samo svoje polne svobode, ampak celo svojega lastnega kralja, ki se bo imenoval po imenu njih najslavnejšega kralja — kralj Tomislav II. Tako se Hrvati sopot v vsej sreči dotikali sen, ki so ga gojili še tolike in tolike let tujega suženjstva: imajo svojega, lastnega kralja.

Il Duca Aimone di Spoleto, Principe di Savoia e d'Aosta — Re della Croazia
Vojvoda Aimone Spoletski, princ od Savoje in Aoste — Kralj Hrvatske

La Duchessa Irene di Spoleto — Regina della Croazia
Vojvodinja Irena Spoletska — Kraljica Hrvatska

Vojvoda Aimone di Spoleto se je rodil 9. marca 1900 v Turinu. Oče je bil bratranec Kralja in Cesarja Filiberta di Savoia Aosta, vojvoda Aosta, ki je umrl v Turinu dne 4. julija 1931, mati pa je Princesa Helena Francoska. Že v zgodnji mladosti je vstopil kot gojenec v Kraljevo mornariško akademijo in se je na šolaki ladji »Flavio Gioia« udeležil italijansko-turške vojne v letih 1911-1912. Ko je bil 16 let star, je zapustil akademijo in vstopil v generalni štab Kraljeve mornarice. Naslednje leto je postal podporočnik in je nastopil službo na rušiču »Orsini«. Na njem si je pridobil tudi prvo vojaško

Življenjepis vojvode Spoletskega

odlikovanje pri bojih na Jadranu v septembru 1917. Nato je opravil tečaj za letalca in je sodeloval pri mornariškem letalstvu. Najprej je bil v Benetkah, kjer si je pri tamkajšnjem oddelku mornariškega letalstva pridobil srebreno kolajno za hrabrost. Odlikoval se je slasti v letalskih bojih nad Jadranom od maja do septembra 1918, ko si je za svojo hru-

brost pridobil vojni križ. V novembru 1918 je postal mornariški poročnik in je bil v službi na podmornicah. V letu 1919 je bil odlikovan s bronasto vojaško kolajno.

Po vojni se je posvetil zemljepisnim znanstvenim raziskavanjem ter je priredil prvo ekspedicijo v Karakorum leta 1928, drugo pa v letu 1929. V naslednjih letih je opravil posebne vošne naloge v Španiji, Severni Ameriki in v Perziji.

Vojvoda je tudi velik športnik in je bil leta

(Dodatek jevanje na 2. strani spodaj)

Eksc. minister Bottai v Ljubljani

bolj pakičila vzajemnost med obema kulturama in bo vzdrževala odnose med italijanskim imperijem in slovenskim osemiljem, ki bodo temeljili na iskrenem in globokem sodelovanju.

Poleg univerze je Eksc. minister Bottai obiskal in si ogledal številne srednje in druge šole. Povsod je bil priščno sprejet. Sprejel je tudi zastopstvo slovenske Akademije znanosti in umetnosti.

Istega dne sveder je bila na čast visokemu gostu prirejena slavnostna predstava Mozartove »Figarojeve svatbe«, ki so se je razen Eksc. Bottaija udeležili še mnogi drugi odličniki. Nadalje si je ogledal Eksc. prosvetni minister Narodni muzej, kjer je izrazil svoje zadovoljstvo nad bogatimi zbirkami muzeja. Obiskal je v spremstvu drugih odličnikov tudi Narodno galerijo in Jakopičev paviljon, kjer se je ravno začela razstava slovenske umetnosti. Od tod se je podal na ljubljanski Grad, kjer si je med drugim ogledal tudi ječo, v kateri je pred sto leti bil zaprt slavni italijanski domo-

ljub in pisatelj Silvio Pellico. Eksc. minister Bottai je še komeno obiskal pokopališče italijanskih vojakov, nakar je bil zaključen spored uradnih obiskov.

Obisk Eksc. ministra je globoko sajel miselnost ljubljanskega prebivalstva. Njegove besede o vlogi slovenske kulture in posebnem poslanstvu ljubljanske univerze so silno vplivale zlasti na naše izobraženstvo. Z njim je uradni zastopnik italijanske Vlade zagotovil neoviran razmah kulturne samobitnosti slovenskega ljudstva ter z vso jasnostjo pokazal plemenite namene italijanskega imperija, ki daje svojim narodom pravičen okvir za nadaljnji razvoj in nadaljnjo rast. Eksc. minister Bottai je osebnost, ki slovi po svoji veliki izobražbi, svetovni razgledanosti in visoki kulturni izobraženosti, obenem pa je eden izmed najmočnejših sodelavcev Duceja ter soustvarjalec fašistične ideologije in fašističnega pokreta, zato so nam njegove besede tem bolj trdno poročivo najbolj svetlega pričakovanja.

Eksc. Grazioli - Visoki Komisar

Z odlokom Duceja kot notranjega ministra je bil imenovan za Visokega Komisarja Ljubljanske pokrajine fašist Emilij Grazioli. Odlok ima datum 8. maja.

G. Emilij Grazioli je bil pred nastopom v Ljubljani zvezni tajnik fašistične stranke v Trstu. Ta funkcija je v fašistični stranki zelo velika in odgovorna. Ko ga je Ducejevo zaupanje postavilo za Kr. Civ. Komisarja v Ljubljani, si je takoj osvojil simpatije vsega ljubljanskega prebivalstva. Zato je bilo iskreno veselje Ljubljančanov tem večje, ko je bil dosedanji Kr. Civ. Komisar bil imenovan za Visokega Komisarja.

V kratki dobi svojega bivanja se je Visoki Komisar Emilij Grazioli zelo priljubil med ljudstvom, tako mestnim kakor podeželskim. To pa ni nič čudnega, saj je pri svojem prizadevanju pokazal toliko globokega in iskrenega razumevanja za potrebe slovenskega ljudstva, kateremu ne samo da ni olajšal gorja, ki ga prinaša vojna, marveč mu je ustvaril celo lep in zavidan vreden položaj, ki ga naše ljudstvo zna dobro oceniti. Za vse plemenito delo, ki ga vrši Visoki Komisar, mu bo naše ljudstvo globoko hvaležno. Visokega imenovanja pa se iskreno veselil in mu prisrčno čestita.

Kralj in Cesar Visokemu Komisarju

Visoki Komisar Eksc. Grazioli je poslal globoko vdanostno brzojavko Nj. Vel. Kralju in Cesarju in je prejel naslednjo brzojavko:

»Zelo se Vam zahvaljujem, Ekselencija, za pozdrav, ki ste mi ga poslali v imenu slovenskega prebivalstva pri prevzemu dolžnosti Visokega Komisarja. — Vittorio Emanuele.

Nj. Kr. Vis. Prestolonaslednik Visokemu Komisarju

V odgovor na vdanostno brzojavko, ki jo je Visoki Komisar Eksc. Emilij Grazioli poslal Nj. Kr. Vis. Princu, je Prestolonaslednik odgovoril:

»Zelo so me razveselili vdanostni izrazi, ki ste mi jih poslali tudi v imenu prebivalstva v Ljubljanski pokrajini. Vam osebno pošiljam čestitke in dobre želje. Umberto Savoia.«

Oblastne odredbe

Tudi zadnje dni je izdal Visoki Komisar za Ljubljansko pokrajino več važnih odredb. Naj navedemo nekatere v izveščju.

Prva odredba se tiče redovanja na vseh šolah. Ponk se bo končal v času, ki ga določajo do zdaj veljavni predpisi. Učenci bodo dobili nova spričevala, ki pa jih ne bo treba kolikovati ponovno.

Druga odredba določa policijske ure v Ljubljani in na delcih, ki je v ljubljanski občini od 5

do 23. v drugih občinah pa od 5 do 22 ure. V navedenem času je v gostilnah dovoljeno točiti pivo in vino, vendar ne osebam, ki kadeje snake pijač. Totežen drugih alkoholnih pijač, n. pr. raznega kganja itd., je še nadalje strogo prepovedano.

Tretja odredba velja razobešanja italijanskih zastav. Visoki Komisar za Ljubljansko pokrajino, sklicujoč se na svoje odredbe o izobešanju narodne zastave, nasmnanja, da se morajo takej sneti vse zastave, katere so bile izobešene na oknih zasebnih stanovanj in uradnih poslopih, izvenmih vojaške stavbe. Zastave smejo viseti izključno le od zore do mraka v skladu s odredbo Visokega Komisarja. Ta odredba velja tako za mesto, kakor tudi za vso pokrajino.

Končno je izdal Visoki Komisar za Ljubljansko pokrajino naredbo glede sprejema pri Visokem Komisarju. Sprejemajo se: od 8 do 10 funkcionarji Visokega Komisarjata; od 10 do 11 oblastni in načelniki; od 11 do 12 občinste.

di G. Carlo Tigoli, posebni dopisnik velikega tržaškega dnevnika »Il Piccolo«, je napisal o Ljubljanski pokrajini že veliko člankov v svojem listu pisani so s pesniškim občutjem in izredno ljubeznijo do našega naroda in krajev. V zadnji številki od 20. maja je izšel zopet članek g. Tigolija, v katerem opisuje svojo pot na Dolenjsko ter svoja odkritja o lepota in bogastvu pokrajine, o prirodnosti in podjetnosti njenih prebivalcev in o legidbi za še lepšo bodočnost.

50.000 lir je poslal papež apostolskemu delegatu v albanaki Tirani, da jih razdeli med najpotrebnejše.

Dne 28. maja je prišel v Ljubljano prosvetni minister Eksc. Bottai. Prišel je na prvi službeni obisk v Ljubljansko pokrajino. Obiskal je najprej ljubljansko univerzo, kjer so ga priščno sprejeli in pozdravili rektor dr. Matija Slavič, domači odličniki, profesorji in študentje univerze. V odgovor na rektorjev pozdrav je visoki gost dejal, da izvršuje to potovanje po nalogu Duceja, da bi prišel v imenu italijanskega šolstva in kulture v stik s slovenskim šolstvom in slovensko kulturo. Dejal je dalje, da bo imela slovenska kultura v okviru italijanskega imperija svojo lastno vlogo, ki bo prišla še bolj do veljave. Ljubljanska univerza bo imela svojo posebno nalogo, ki bo od nas priznana in še povečana. Potrebna sredstva za nadaljevanje gradbenih del na univerzi bodo preskrbljena. Eksc. minister Bottai je tudi poudaril, da bo v bodoče, ko bo ljubljanska univerza sestavni del italijanskega vseučiliškega sveta, še

Pregled vojnih dogodkov Po Italijanskih poročilih

V Severni Afriki še vedno brezupni angleški napadi na italijanske in nemške postojanke pri Tobruku in Sollumu.

V Vzhodni Afriki se je junško končala borba Italijanskih čet pri Amba Alagiju proti angleški premoči. Odpor pa se nadaljuje po drugih krajih Abesinije.

V teku je huda borba za otok Kreto med silami osi in Angleži. Italijanske čete in orožje zmagovito sodelujejo pri tej bitki ter prizadevajo Angležem teške izgube. Zlasti velike izgube je pretrpelo angleško vojno brodovje.

Po nemškem poročilu je bila potopljena blizu Islanda velika angleška oklepница »Hood«.

1930. pri neki športni prireditvi tudi ranjen. Poleg motornega športa na vodi pa je gojil tudi atletiko, polo in avtomobilizem.

Ko je izbruhnila vojna v Abesiniji, se je udeleževal najprej na vojnih ladjah v Rdečem morju, nato pa je dobil dovoljenje, da se je podal v prve boje na črte. Na pomlad leta 1936. se je udeležil boja pri Soireju, in sicer z divizijo Gran Sasse in si je za svoje junško obnašanje pridobil srebrno kolajno. V letu 1936. je postal podadmiral, v letu 1937. pa admiral. V letu 1939. je poveljeval brodovju v gornjem delu Tirskega morja.

V fašistično stranko je vstopil že ob prvih dneh pisanja in je senator Kraljevine. Vojvoda Spoleto je svoji domovini izkazal ogromne usluge in ga domovina šteje med svoje najljubše sinove.

Dne 10. julija 1939 se je v Firenci poročil s Princezo Ireno Grško in Danako, ki je četrti hči pokojnega grškega kralja Konstantina in Princeze Solije Hohenzollernske. Kraljica Irena se je rodila 31. januarja 1904 in je še kot dete prišla v Italijo, kjer je bila vzgojena v Firenci.

Pridi sv. Duh

Tako slišimo te dni pred binkoštnimi prazniki klicati tretjo osebo sv. Trojice. Danes ima ta prošnja še poseben pomen. Zakaj? Vsakemu vernemu kristjani je dobro znano, kakšna je vloga sv. Duha v življenju. Sv. Duh je namreč tisti, ki posvečuje človekovo notranjost, njegovo dušo, vodi in razsvetljuje njegov um ter mu krepi voljo. Duhovno življenje je torej področje sv. Duha. In zato upravičeno trdimo, da ima prošnja k sv. Duhu danes še prav poseben pomen, kajti kdo ne ve, da je prav danes človek svoje duhovno življenje zatajil in ga zakopal v blato surovega uživanja. Grehi duha so vedno največji grehi. So pa tudi vzrok neštetega gorja. Gorje, ki je na svetu, ima namreč različne vzroke. Mnogo gorja je ta-

kega, ki se ga človek ne more ubraniti, kakor bolezn, nesreče itd. Mnogo in še več pa je takega, ki si ga povzroča sam ali pa mu ga povzročajo drugi. Greh je, ki povzroča to gorje. In če je danes toliko te vrste gorja na svetu, je to zato, ker sveti Duh ne vodi več človeških src. Duh je vedno gonilna in vodilna sila pri človeku. Če ta duh ni posvečen od zgoraj, od Duha, vodi človeka v zlo. Ne čudimo se torej, če danes ljudje drve po čudnih potih. Nima jo Svetega Duha in njegovih darov.

Nimajo daru modrosti, kajti ne znajo ločiti dobro od zlega, greha od kreposti. Srca mnogih ljudi so zaslepljena in napolnjena s sovraštvom proti vsemu, kar je duhovnega in božjega. Nima jo več daru umnosti. Njihova umnost je velika, kadar

Ob Binkoštih

Ko bližala noč se je tihe za drevjem, na vrtu sedela s očedom sva sama, prebeljena hiša je stala pred nama, vsa okna in vhod okrašeno s selenjem.

Zakaj je vse to, mi tako je pojasnil: »Glej, praznik se binkoštni jutri obhaja, spomin, ko Duh Sveti prišel je iz raja; apostolom vse je skrivnosti razjasnil.

Duha smo Resnice še bolj mi potrebni, še hiša Ga taka, kot v cvetju nevesta, še mnogo bolj v sreči želi si On mesta, prišel bo v posete, če bomo Ga vredni.

Kako nam potrebna duha je obnova! O, v kolikih dušah tema še kraljuje! ni teka, veselja, če ni blagoslova. —

Zaprosil Duha sem, da nas blagosloví in naša nam srca napolni s darovi.

Slavko Ljubniški.

gre za najbolj čudovite iznajdbe, ki služijo pobijanju človeka, toda v duhovnosti so gluhi, ki ne morejo ujeti nobenega zvoka iz duhovnega sveta. Nima jo daru sveta, kajti noro in brez premisleka drve svojemu poginu nasproti. Nima jo daru moči, kajti tudi če se jim ponuja rešilna deska, svetli žarek spoznanja in poboljšanja, so vendar po lastni krivdi v nemoči, da bi zagrabili za to rešilno desko in se zavihteli na svetlo pot resnice. So dalje brez vednosti o bogastvu duhovnega sveta in potopljeni v strašno nevednost, ki pa jih ne bo rešila pred poginom, kajti ta nevednost je zakrivila ali celo hotena. Nima jo daru pobožnosti in se odvrtajo od vsega, kar je božjega. Nima jo daru strahu božjega in predrzno teptajo po božjih zapovedih ter po osnovnih pravicah, ki jih ima kraljestvo božje na zemlji — Cerkev.

Zato toliko upravičeno kličemo te dni: »Pridi sveti Duh!« Pride naj v srca ljudi, jih vodi k ljubezni, proč od sovrašstva, k modrosti, k strahu božjemu..

Pridnemu kmetovalcu je zemlja darežljiva mati

Rabljeva roka

Spisal J. Fletcher Ray.
Poslovenil Franc Poljanec.

»Po zdravniku Atilija na dom! Teci, Nidija, tečile! Pa se vendar ni ganila, ampak je tam stala in z globoko sklonjeno glavo jokala.

»Kaj se obotavljaš? Pojdi že noli! In stopil sem proti njej z vzdignjeno roko. Suzana se je postavila pred njo. Zgrabil sem jo za roko in bi jo bil na tla treščil, pa mi je pogledala naravnost v oči.

»Scipio,« je rekla — in v njenem glasu je bilo nekaj, da sem roko povsíl — »zdravnik Atila je pravkar odšel.«

»In pravi?«

Odgovorila ni nič, toda njene temne žalostne oči so se zagledale v moje in mi vse povedale. In tedaj sem zopet zaslišal glas, ki mi je v ušesa vpil:

»Oče, če to moraš narediti — nato besede tega glasu niso bile več podobne prejšnjim — ubijesh tudi svojega sina.«

S kletvijo sem se obrnil in odšel iz spalnice. Slioma sem odprl zunanja vrata. Suzana je pritekla za menoj in se mi obesila na prsi.

»Ljubi moj, ljubi moj, kam greš?« je klicala in ječala kakor človek v velikem strahu. Toda jaz sem jo od sebe sunil in odšel ven v noč.

Kri je bila pred mojimi očmi, kri na vsem, kar sem pogledal, po krvi me je slalo. Tega, ki mi je tako čudno ganil srce, sem umoril. Ta, ki sem ga ljubil bolj kakor življenje samo, je blizu ležal mrtev. V svoj lastni dom se nisem

upal vrniti. Nobeno drugo vino kakor rdeča kri bi moje žeje ne pogasilo.

H Kajfu bi šel in k Anu, njegovemu očetu. Svoje roke bi globoko potopil v njuno kri. Na njiju glavah je ležala velika krivda, pa sta vendar spala na svilenih odišavljenih blazinah. Madež in breme in prekletstvo je pa ležalo na meni in mojih.

V duševni muki sem vpil proti nebesom in s stisnjeno pestjo grozil blede mu mesecu in zvezdam. Norčevali so se iz mene v svojem pokoju.

Venomer sem mislil na Hermov blede obraz, ko je na postelji ležal z zaprtimi očmi, z očmi, ki me niso poznale. Morebiti ga je prav tedaj smrt poklicala. Nikoli več ga ne bo v delavnici in mi ne pojde po tesalnico, ključavo ali sekuro. Nikdar več ne bo krmil tičev, ki so frfotali po dvorišču. Ali se igral z mečem in ščitom, ki mu ga je bil naredil Rufus. Nikoli več mi njegovo otroško čebljanje ne bo razveseljevalo ušes. Na misel mi je prihajalo mnogo reči, ki bi se drugim ne zdele nič, meni so bile pa kakor življenjski dih. Zdajpazdaj se mi je njegova ročica prikradla pred oči, in njegov glas mi je donel v ušesih.

Na slepo sem šel naprej, ne da bi vedel, kam grem. Tedaj se je zgodilo, da sem dvignil oči in pred seboj zagledal tri križe — togo so strmeli v luninem svitu. Za menoj je bilo mesto. Mesečina je razsvetljevala njegov tempelj in njegove sinagoge so vstajale v čiščenje Jehova. Med tem je pa na toj Kalvariji visel eden, ki so ga duhovniki prav tega templja obsodili v smrt.

Koraki so se mi ustavili. Kakšna čudna usoda me je sem pripeljala, nisem vedel. Na

Tastu. — Scipio morebiti ni vedel za podrobnosti tega sorodstva; morebiti je besedo »oče« rabil v širšem pomenu, ki na vzhodu ni tako nenavaden.

tem križu sem umoril nedolžnega človeka. Nedolžnega človeka — in skoz moj spomin se je vrstilo vse, kar sem bil o njem slišal. Kako so nekateri v delavnici o njem govorili kakor o človeku, ki je nekaj posebnega med ljudmi; prerok, o katerem so sveti moške govorili že davna pretekla leta; izvoljeni izmed Judov; pravični služabnik njih Jehova. Vse, kar sem kdaj o njem slišal, pa se za njega komaj zmenil, mi je po ušesih zvonilo. Morebiti je bil več kakor človek! Nihče človeških sinov, ki sem jih doslej videl, ni bil njemu enak.

»Resnično, ta ni bil nihče drug, kakor božji sin.«

Božji sin! — In moja roka ga je umorila...

Ce je to, kar je rekel Licinij, res, potem sem jaz, Scipio, božji morilec. Saj, gorjel prepoznaj bojim se, da sem križal — božjega sina...

Mislil sem na Pilata in na njegovo ženo Klavdijo; in na Proba in na vse to, kar se je bilo zgodilo. Mislil sem na temo in na potres in na krvavo rdečo rezo na nebesu. Mislil sem na tisti čudni glasni klic, preden je izdihnil dušo. Zares je bil več kakor človek!

In vrgel sem se pred križ in se ga z rokami oklenil. Bil je hladen in vlažen od nočnih rosi. Povzdignil sem glas in v smrtni grozi svoje duše kriknil:

»O ti Jezus iz Nazareta — božji sin, tako te je namreč imenoval stotnik Licinij, ti, ki sem te ubil, poslušaj me, če je tako, da me moreš. To sem jaz, Scipio Marcialis, Rimljan Scipio. Tisti Scipio, ki je žeblje zabijal, zdaj vpije k tebi. Vzem, prosim te, moje življenje, ubij me, če hočeš. Toda on, moj sin, tisti Hermas, ki je hotel tebe rešiti, Hermas, ljubi tebe bolj kakor vse reči na svetu: njemu, prosim, ti ohrani življenje. Nikar mojega greha ne obiskuj nad njim. Ubij me, ob tla me trešči, toda njega ohrani, prisrčno te prosim!«

Pri Mariji Pomagaj na Rakovniku

Po vsakoletnem običaju so se tudi v nedeljo, 25. maja, zgrnile ob božjepotniški cerkvi na Rakovniku v Ljubljani ogromne množice slovenskega naroda. Čeprav zavzema nova Ljubljanska pokrajina le manjši del bivše Slovenije, udeležba ni bila manjša od vsakoletne. Računajo, da je prišlo v nedeljo na Rakovnik preko 20.000 pobožnih častilcev božje Matere.

Zelo mnogo romarjev je opravilo svojo pobožnost že v soboto, 24. maja. V nedeljo pa so bile sv. maše nepretrgoma od 5. do 12. Glavna služba božja je bila ob 10. dopoldne in jo je opravil gosp. škof dr. Rožman, ki je imel na vernike tudi prekrasen očetovalski nagovor. Tehtne besede visokega cerkvenega dostojanstvenika so v današnjih časih, polnih resnobe, globoko presunile vsa romarska srca in napravile na vse navzoče neizbrisni vtis.

Višek proslave praznika Marije Pomočnice na Rakovniku pa je bila vsekakor popoldanska procesija z bogato ozaljšanim kipom Marije Pomočnice. Pred procesijo je imel vzpodbudno pridigo salezijanec gosp. Farkaš, poudarjajoč, da Marija Slovencev ne bo zapustila, ako ji bodo ostali zvesti sinovi.

Nepregledne so bile množice, ki so spremljale procesijo na njeni skoraj dveurni poti: stotine beloočenihih deklet, nešteto mladine vseh let, dve salezijanski godbi, trume mož vseh stanov in slojev, častna zastopstva Marijinih družb z zastavami, nad 150 slikovitih narodnih noš, četa Zveze fantovskih odsekov, množica ministrantov, redovnic, nato pa duhovščina s prevz. g. škofom na čelu. Za kipom so se razvrstila dekleta in matere pa tudi častna četa Zveze dekliških krožkov. Razni fotografirali, med njimi tudi zastopniki italijanskih listov, so prav pridno fotografirali razne lepe skupine, kakor tudi procesijo sploh. Nekaj posebnega je bilo tudi petje litanij in raznih Marijinih pesmi. Peli so jih v cerkvi, mikrofoni pa je prenašal petje, ki so se mu pridružili vsi po bližnji in daljni okolici. In tako so se razlegale lepe slovenske Marijine pesmi v hiši božji in izven nje kot en sam mogočen in silen slavospev Nji, ki je prva za Bogom in ki še nikogar ni zapustila, kdor se je zatekel v Njeno varstvo.

Marija, pomočnica kristjanov, prosí za nas in za tako preizkušani slovenski narod!

o Petdesetletnik je postal znani priljubljeni slovenski pisatelj g. Janez Jalen. Na minoga letal di se so pošteniaki na svetu. V novem mestu je ta mesec izgubil neki državni uradnik večjo vsoto denarja, in sicer 1100 din. Denar je bil v bankovnih položajih v člansko knjižico novomeške nabavljalne zadruge državnih uslužbencev in namenjen, da se z njim poravnajo nabave v zadrugi v minulem mesecu. Denar je izgubil njegov sinček učenec ljudske šole, ki so mu doma naročili, naj nese denar v zadrugo; fantka so pa na trgu zmotile razne zanimivosti, da je na naročilo pozabil in pri tem izgubil knjižico z denarjem. Uradnik je imel malo upanja, da bo denar našel, ker je bil izgubljen na glavnem trgu in celo na semanj dan,

ko je v mestu polno ljudi. Tem večje je bilo njegovo veselje, ko mu je že po nekaj urah neki italijanski vojak prinesel izgubljen knjižico z denarjem. Lepi primer poštenosti zasluži, da povemo ime poštenega najditelja: bil je to Ruffini Guerrino (40. comp. art.).

di Vseučilišče v Bologni bo podarilo slovenski univerzi v Ljubljani po en izvod vseh knjig, ki jih je tamošnja Akademija v svojih 30 letih izdala. Gre za bogato zbirko.

di Se zanimajo za nas, iz Rima je prispela minul teden v Ljubljano skupina filmskih fotografov, ki je posnela v mestu najrazličnejše zanimivosti, tako razne spomenike, kipe, umetniška dela, stare hiše, kakor tudi življenje po ulicah in

na živilskem trgu. Skupina se je odpeljala tudi na Barje, kjer je posnela več prizorov, kako naši Barjani žive in obdelujejo zemljo. V nedeljo dopoldne je skupina filmala tudi podružnično cerkev sv. Mihaela na Barju v momentu, ko je bilo tam sveto opravilo in so pristopili k obhajilni mizi dečki in deklice, sprejemajoč prvo sv. obhajilo. Pobožnost je opravil katehet prof. Matkovič.

di V Ljubljano so prispeli italijanski finančni stražniki za obmejno službo. V prvi skupini, ki je prišla ono soboto, je bilo 30 obmejnih stražnikov, ki bodo sedaj opravljali službo poleg naših organov finančne kontrole na carinskih postojankah vzdolž meje Ljubljanske pokrajine.

Kupujte pri trdkah, ki oglašajo v »Domoljubu«!

di Naročite, pa hitro! S semensko izbiro, umetnim gnojenjem, izboljšanjem tal in pridobivanjem nove orne zemlje se bo tudi pri nas dalo še veliko napraviti ter dvigniti proizvodnjo, tako da bo prehrana za Ljubljansko pokrajino zagotovljena. Visoki komisariat je sedaj preskrbel, da bo dobila Ljubljanska pokrajina zadostno količino semenske koruze činkvanti. Večja količina semen činkvanti je že na poti iz Italije v Ljubljano. Tisti, ki se zanjo zanimajo, naj jo naroče po svojih zadrugah pri Gospodarski Zvezi v Ljubljani. — Pridelke ajde bo za prehrano letošnje leto izrednega pomena. Da bo letov čim boljše, bo Visoki Komisariat že poskrbel za dovoljno količino superfosfata za gnojenje. — Naši vinogradniki so bili v velikih skrbeh, kaj bo z letošnjo letino, če ne bo na razpolago dovolj bakrene galice za škropljenje trt. Naj bodo potolaženi, ker je tudi za zadostno količino modre galice že preskrbljeno, tako da bo omogočeno škropljenje trt.

di Iz Goriške pokrajine. Na Srpenici pri Bocu je nepričakovano umrl tamošnji župni upravitelj g. Sava Zor, v Gorici pa dolgoletni profesor verouka na goriški gimnaziji g. Romano Roman. Svoječasno se je ranjki, po rodu iz Furlanije, uspešno ukvarjal z združništvom in je gojil stike tudi s slovenskimi združenji. Naj sveti obema gospodoma večna luč.

d Skupščina zadrug na ozemlju Ljubljanske pokrajine se morejo nemoteno vršiti. Ne bo ovire glede objav skupščin, ker bo »Narodni gospodar

Vzdignil sem oči kakor da mislim, da ga zagledam, toda vse je bilo tiho in belo. Križ je gol stal pod mesecem.

»Morebiti,« sem mislil, »ne more slišati, ker zdaj leži na Jožefovem vrtu. Tja pojdem in ga poprosim.«

Potem sem odšel doli po griču in stopil na vrt miru. Po ozki stazi sem šel prav do groba. Pokleknil sem na tisto stran groba, kjer naj bi me rožnati grmi skrili, in sem potihem rekel:

»O Jezus, poslušaj me, prosim te! Udarí me, prosim te, udarí me in ubij me! Toda mojega sina Herma ohrani. Blizu smrti leži — čisto mlad je še — Vsi ljudje ga ljubijo, in on ljubi tebe. Nikar ga ne vzemi, prosim te! Na mene, daj, naj pade tvoje maščevanje! O Križani, s svojim zadnjim dihom si prosil Očeta, naj tvojim sovražnikom odpusti. In dasi ne vem, zakaj ti je bilo pripisano umreti, bi ti rad prisegel, da ta moja roka ne bo nikdar več nikogar pribila na smrtni les. Zagotovo namreč začnem verovati, da ti utegneš biti Dajavec življenja in da ga samo ti smeš jemati.«

Naslonil sem se na kamenito steno, tisto, ki je ločila živeče od Mrtvega. Mir z vrta mi je legel v dušo. Nič več me ni želelo po Kajtovi krvi. Za ničemer nisem hrepenel razen po življenju mojega sina Herma.

»Ohrani, prosim te, sem molil. Udarí očeta, samo otroka ne vzemi!«

Kako dolgo sem tako klečal, ne vem. Ti-hota in mir sta mi bila kakor balzam. In hladna nočna sapica mi je vročino čelo ohladila. V-Hikonočna luna je svetila jasno, in cvetlice so bile videti iz srebra izklesane. Morebiti je moja prošnja slišal...

Nato sem zagledal svetlobo bakel. Trop možakov je stopil na vrt. Skril sem se v senci dreves in opazoval, ker nisem hotel da bi me živa duša videla ali nagovorila. S kakšnim namenom so prišli, nisem vedel. S svojega kri-

vališča sem videl nekaj vojakov iz legije in tempeljske straže. In ko sem se prepričal, da niso tatovi, ki bi hoteli grob oropati, sem skrit v globljo senco vrt zapustil.

Nisem imel želje po požitku, niti po jedi, niti po pijači. Samo po tem, da bi bil sam v tej noči in dopolnil čudno željo, ki se mi je porodila v srcu. Nisem se prehodil osminke milje, od učeničkovega vrta, ko mi je na ušesa udaril krik nočnih ptic. Kaj je to pomenilo, sem dobro vedel, saj sem po mnogoterih bitkah videl gausne gostije jastrebov. Zato se bodo pa mrharice z mesom križanih razbojnikov gostile. Zato mrtvo truplo ni bilo meni nič več kakor mrhovina šakala ali kake druge zveri.

Ker sem vedel, kam so sužnji trupla zavlekli, sem odšel tja. Hodil sem skrivši. Strašno spačena in zvita sta mrljica ležala na javnem zemljišču. Dasi je bila polna luna, enega obraza nisem ločil od drugega, saj so bile njiju poteze razdejane, da jih ni bilo mogoče spoznati. Zapovrh so jima pa se tiči oči izključali.

Zelo rad bi bil spoznal tistega, čigaver duši je bil ta dan obljubljen paradiz. Čudna nežnost se je prikradla nadme, da sem skoraj glasno izrekel upanje, da se njiju duši nista ločili, v kakršenkoli kraj sta že prišli. V neko poč v skali sem eno truplo zanesel za drugim. S silo sem moral vtihteti težko vejo, da sem napodil vreščice, krvave, blazno požirajoče jastrebe. Z dreves, ki so se sklanjala nizdol, sem narezal zelenih vej. Z njimi sem mrljica pokril, navrh pa naložil kamenja. Zvrhal sem ga dovolj visoko, da sem ju zavaroval pred tiči in zvermi.

Ko sem nalogo končal, mi je, glej! prišla misel, da bi Vseodpuščajočega zelo veselilo, če

1 Rimska milja je štela 2000 korakov (ali 1000 dvojnih korakov po 5 rimskih čevljev); merila je 1472,5 m.

bi vedel, da sta tadva, ki sta z njim trpela, našla pogreb.

Iz Gehene sem šel in hodil, ne vem kod. Vzdignil se je veter. Veliki oblaki so bežali preko meseca, jaz sem pa vendar še pohajal. Med tem ko sem klečal pod križem in strahil grob, je name legel čuden mir. Dvom in srčna trdota sta se zastonj z njim bojevala. Zdaj pa, ko sem se čutil od njegove navzočnosti proč, je bila moja duša vsa vznemirjena.

Duhovniki pravijo, da ta učenik ni bil Mesija, da je bil goljuf. Če je tako, kakor pravijo duhovniki, potem ljudje nikoli niso videli goljufa z obrazom, kakor je njegov, niti človeka umirati, kakor je umiral on. Jaz sem bil samo navaden Tiberijev legionar in sem se skušal potolažiti z mislijo, da sem samo ubogal ukaz Rima. Vendar se pa misli na Kajfa in njegovega očeta Ana nisem mogel otresti, kako sta tega pravičnega človeka gonila v smrt.

Tam čez je ležal Jeruzalem in se kopal v mehki mesečini. In za obzidjem je v jasni nebes vstajal vrh Sakomonovega templja, za njim pa zopet ponosna palača velikega duhovnika. In ko sem jo gledal, se mi je zdelo, da še enkrat slišim njegov sovražni krik: »Proč z njim! Križaj ga!« — Ta veliki duhovnik tega templja, templja z njega tisoč ladjami zlata iz Ofirja; čigar vrata so obložena s ploščami tolčenega zlata; stropi iz čistega zlata in srebra, vdeleni z dragimi kamni, nosijo jih pa stebri iz najbolj belega marmorja; Kajfa, duhovnik, vladar prav tega templja; ta, ki je gonil v smrt Nazarečana — morebiti pravega sina Najvišjega, čigaver imenu so tempelj sezidali. Ne vem, zakaj so ga gnali v smrt. Rufus je slišal, da jim je Nazarečan rekel:

»Kace, vi gadja zalega, kako boste ušli peklenjski pogubi!«

1 Hebrejska, judovska beseda Mesija pomeni po naše Odrašenik.

izhajal, zasedbene oblasti pa same želijo, da gospodarstvo življenje brez zastoja teče dalje, zaradi česar se morajo vrstiti tudi redne akupicije. Sicer pa tudi veljavni zakon predpisuje skrajni rok za odobritev računov do 30. junija. — Slovenski gospodar izhaja v manjšem obsegu, ker se v Ljubljanski pokrajini zaenkrat nahaja le 20 odstotkov vseh zadrug. Zadrugništvo je v Italiji odlično razvito. Fakična Italija se za dvig gospodarskega blagostanja kmeta, delavca in obrtnika poslužuje zadrugništva, zato tudi slovensko zadrugništvo z zaupanjem gleda v prihodnost.

Ne nasedajte vznemirljivim govoricam!

d Večina je prišla ob kolese. Konec marca in v začetku aprila je bivša jugoslovanska vojaška oblast v Ljubljani rekvirirala mnogo koles. Kolesarji so dobili kratek poziv, da morajo svoje kolo prepustiti vojaški oblasti. Vsega je bilo po oznaki, ki ga je sestavilo mestno poglavarstvo, rekviriranih in pozneje ne vrnutih 500 koles, ki predstavljajo vrednost okoli 500.000 din. Nekaterim lastnikom se je posrečilo dobiti svoje kolo nazaj, večina pa je prišla ob kolese.

d 28.000 litrov mleka porabi Ljubljana na dan. d Nova ljubljanska tržnica ob Ljubljani, ki je bila pozimi pod streho, bi bila že pred meseci odprta, če ne bi bilo raznih ovir. Marca in aprila je bilo veliko pomanjkanja delovnih moči, dela pa niso mogla napredovati tudi zaradi pomanjkanja cementa in drugega materiala. Mnogo dela še čaka, med njimi vodovodna napeljava. Prostori bodo ločeni z ograjami, mrežami in prodajalnimi mizami.

d Nakup premoga v kočevskem rudniku se bliža največjemu izkopu, ki jih je rudnik dosegel v najboljših letih.

d Planica pod novim gospodarjem. Nemški tisk piše, da je prišla največja skakalnica na svetu v last Nemčije. Kakor smo zvedeli, bodo skakalnico modernizirali: naredili bodo nove stopnice, nalet in odesk pokrili s streho, na skakalnico bodo naredili tudi vzpenjačo. V Planici bodo pridili tudi poseben prostor za slalom-tekmovanje.

»Nazaj k zemlji!« je klic, ki preveva sodobno mladino

d Še so... na svetu. Za pomoč po ljubljanskih mestnih uradih, zavodih in podjetjih se je ob času, ko so mestni uslužbenci morali k vojakom, javilo lepo število dela vojni pomočnikov, zlasti izobražencev za brezplačno delo. Z njihovo pomočjo delo ni zastalo ter zato za svoje preživljanje delo in tudi za dobri zglede, ki so ga dali drugim nezaposlenim, zaslužijo javno pohvalo.

d 60 dinarjev na dan zaslužijo delavci v Ljubljani za deveturno lažje delo na cestah.

d Boj na življenje in smrt. V vsi blizu Pristine v Makedoniji je začel ponoči pes Radoslava Žumanova hudo lajati. Radoslav je skočil s postelje in

Nove avtobusne zveze med Vrhniko-Rakekom

S takojšnjo veljavnostjo se vpodstavi med postajališčem Vrhnika-trg in postajo Rakek dve avtobusni zvezi na vlake iz Ljubljane po naslednjevoznem redu:

1. Odhod vlaka 8036 iz Ljubljane ob 14. prihod na Vrhniko-trg ob 14.35; odhod avtobusa z Vrhnika-trg ob 15.10, prihod v Logatec ob 15.35, v Planino ob 15.46 in na Rakek ob 16.02.

2. Odhod vlaka 8040a iz Ljubljane ob 19. prihod na Vrhniko-trg ob 19.35; odhod avtobusa z Vrhnika-trg ob 19.50, prihod v Logatec ob 20.15, v Planino ob 20.26 in na Rakek ob 20.42.

V obratni smeri odpelje jutranji avtobus z Rakeka ob 5.30, priprave v Planino ob 5.47, v Logatec ob 6.02 in na Vrhniko-trg ob 6.20, od koder imajo potniki vlakovno zvezo na vlak 2031b z odhodom ob 6.40 in s prihodom v Ljubljano ob 7.15.

Popoldanski avtobus odpelje z Rakeka ob 16.30, priprave v Planino ob 16.57, v Logatec ob 17.12 ter na Vrhniko-trg ob 17.30. Z Vrhnika-trg odpelje vlak 2039a ob 18.05 in priprave v Ljubljano ob 18.40.

kar v spodnji obleki stekel ven, da bi videl, kaj je. Zagledal je svojega psa, kako je begal okrog hiše in ga je sledila velika senca: bil je volk. Radoslav je brž poklical psa v hišo, da bi ga rešil pred volkom, a preden je utegnil vrata zapreti, je planil tudi že volk v hišo. V kuhinji je nastal grozoten boj med psom in volkom in od hrupa so se zbudili tudi žena in otroci v hiši. Žena je odprla vrata v kuhinjo, pa sta se takoj pes in volk zagnala v sobo. Vrič otrok, ki so zapazili to strahotno bitko, in vik žene in moža je oplakalo zver, ki je za hip obstala, že vesa oklana od psa. Radoslav je potegnil v tem hipu puško in je s sreči z dvema streloma ubil volka. Ta noč bo v kroniki te družine ostala pač za vedno v spominu.

d Mednarodni kopališki kongres bi moral biti letos v Rogaški Slatini, a se bo začel zaradi vojnih dogodkov 27. maja v madžarski Budimpešti. Sodelovalo bo sedem držav: poleg Madžarske Italija, Nemčija, Francija, Švica, Slovaška in Hrvaška.

d Ljubljanski mestni tržni urad je določil dogovorno z zastopnicami gospodinj in zastopniki prodajalcev in prodajal tele cene: otrebljena berivka do 14 din, neotrebljena berivka do 10 din, njivski radič do 5 din, vrtni radič do 12 din, špinča s stebelci do 7 din, špinča brez stebelci do 8 din, krompir do 2.50 din, grah do 16 din, uvožena solata do 18 din, in domača čebula do 5 din za kilogram. Kakor je že v navadi, je vso zelenjavo treba prodajati le na tehtnico, zato je vsako močenje zelenjave, da bi bila težja, najstrožje prepovedano. Prav tako je potrebno, da se ljubljanske gospodinjje že odvadijo otipavati živila, kar ni niti lepo ni z zdravstvenega stališča priporočljivo.

d Nesreče. V Naklem na Gorenjskem je padel devetletni sinček kamnoseškega pomočnika Josipa Pavlina z mize na tla in si zlomil desno roko. — Posestnikov sin, petletni Franc Velikonja iz Kranja, si je pri padcu zlomil levo roko. — Ivanka Trdinova iz Medvoda je šla po cesti, pa jo je podrl neki avtomobilist. Dobila je hude poškodbe po nogah in životu. — Sedemletni Josip Smerdel iz Izanske ceste v Ljubljani se je z vrela juho polil po obrazu in se hudo opeknel. — Dvajsetletni delavec Janez Adlešič z Zaloške ceste v Ljubljani je neprevidno ravnal z granato, ki se je razpočila in ga hudo poškodovala po vsem životu.

d Ker je neprevidno ravnal z ročno granato se je ta razpočila in hudo poškodovala 20letnega delavca J. Adlešiča iz ljubljanske Zaloške ceste. d Zanimive številke. Po začetnih podatkih ima Kraljevina Hrvaška površine okoli 100.000 kv. kilometrov, dočim šteje prebivalstva okoli 5.650.000, po štetju iz leta 1931. Od tega prebivalstva je 3.150.000 katolikov, nad 1.800.000 pravoslavni in skoraj 700.000 muslimanov.

d V Banjaluki so ustrelili nekega Srba, ki se ni pokoril zapovedi o oddaji orožja. To je prva obsodba, ki jo je izreklo hrvaško izredno sodišče.

d Živiljski stroški v Zagrebu so narasli do konca aprila za 64.53% in sicer za prehrano za 84.53%, za obleko in obutev za 90.00%, za kurjavo in razsvetljavo za 32.89%, dočim je cena stanovanj ostala neizpremenjena.

d Tudi na štajerskem so še konji. Na Spodnjem štajerskem so ostali številni konji, ko je bil razpad jugoslovanske vojske. Vsi ti konji so sedaj v Slovenski Bistrici, kjer jih lastniki lahko dobe, seveda, če predložijo potrebno dokazilo.

d Mariborsko prostovoljno gasilsko četo so oblasti razpustile.

d Le en inženir od sedanjih dvajsetih bo ostal v mariborskih železniških delavnicah.

d Uvoz dinarjev in Reichsmarke je na štajersko prepovedan. Tako so odločile nemške zasedbene oblasti.

d Davki isti kakor prej. Kakor poročajo iz Štajerske bodo do uvedbe novega zakona o neposrednih in ostalih davcih veljali isti neposredni davki, kakor doslej. Isti prispevki se bodo pobirali tudi za trošarino, pristojbine, doklade, kolke itd.

d Drv in premoga primanjkuje v Mariboru, ker še niso vpodstavljeni vse prometne zveze.

d Pokojninsko zavarovanje nameščencev na Sp. štajerskem, ki so bili doslej zavarovani pri Pokojninskem zavodu v Ljubljani, in pa zavarovanje delavcev, organizirano pri OUDZ, se bo organiziralo v nemških zavarovalnih ustanovah. V ta namen je bil osnovan v Mariboru poseben urad »Überleitungsetelle für Sozialversicherung«.

VINA

za vse priložnosti naročite pri
Centralni vinarni v Ljubljani.

Zobobol lahko odstrani

VERAMON.

Veramon se nadalje uporablja pri glavobolu, po preveč zaviltem alkoholu, pri bolečinah ran in boleznih menstruaciji.

Zavilki s 2 tabletama in z 10 ter 20 tabletami se dobe v vseh lekarnah.

VERAMON

Orig. reg. pod B. Br. 51894 od 2. XI. 1938

d Delavce pošiljajo v Nemčijo. Arbeitsamt na Sp. štajerskem (prejšnja Borza dela) ima veliko posla z odposiljanjem delavcev v Nemčijo. Vsak dan odpremo zadnje čase najmanj 500 delavcev, ki gredo na poljska dela ter v razne industrije.

d Popis posebnih zalog. V avrbo popisa in prijave domačih zalog žita, moke, sladkorja, olja, masti in slanin so celjskemu prebivalstvu razdelili posebne prijavnice, ki jih je moralo pod prisego izpolniti in predati občinskemu uradu.

Nekaj o kočevskem premogovniku

Kočevski premogovnik si je pridobila TPD, ki je lastnica tega premogovnika, leta 1886. Od tedaj naprej je bil rudnik stalno v obratu.

Kakovost premoga, ki ga kopljejo v tem rudniku, je nekoliko slabša kot premoga v ostalih premogovnikih iste družbe. Njegova gorilnost je 3600 do 4500 kalorij, medtem ko ima trboveljski premog 4000 do 4900 kalorij. Velenjski premog pa ima na pr. samo 2400 do 2900 kalorij.

Površina rudnih polj tega premogovnika obsega 118 in pol ha. Ima pa premogovnik svojo separacijo, nadalje električno centralo s 1150 kw in je zvezan z železniško postajo Kočevje s posebno progo, ki meri polrugi kilometer.

Kočevski premog je v prvi vrsti poraben za hišno kurjavo, nadalje za industrijo, v manjši meri za železnice. Ker je bilo doslej na razpolago veliko drugega premoga, ni bil kočevski premog tako cenjen. Sedaj pa je postal za nas ta premog zelo važen. Za hišno kurjavo dobiva sedaj Ljubljana na pr. samo kočevski premog. Postal pa bo ta premog važen tudi za industrijo.

V slabih letih, ko je bil odjem železnic slab, je proizvodnja tega rudnika padla na 25.000 ton z okoli 100 delavci, medtem ko je sedaj proizvodnja znatno narasla in se bliža oni v najboljših letih.

Navidezna pobožnost

Nikoli ne zaupaj videzu, tudi pri pobožnosti. Tudi kamele namreč pokleknejo, tudi gramofon molni in poje, tudi tisti, ki reže čebulo, ima solzne oči, in tudi psi se četo zamaknejo.

Papiri.
51

ZIMNENJE v svetlu

Naši zimski zaspanci

Gotovo je mnogim znano, da tudi pri nas žive živali, ki zimo celotno ali vsaj deloma prespe. Pri tem ne mislimo na jazbeca, ki se ob hudem mrazu zvije v klobčič in je lahko tudi dalj časa brez hrane. Zakaj on se večkrat zbudi, zapusti svoje prezimovališče in gre pit. Podobno je z verivico: ona se ob hudem mrazu umakne v tople kotiček tudi za več dni, vendar ne spi zimskega spanja.

Izraziti zimski dremači iz rodu sesalcev so: jež, hrček, polh, netopir in še drugi.

Nekako v sredini med pravkar naštetimi in izjemno je v pogledu na zimsko spanje ko-

smatnec medved. V poznem poletju in jeseni zbrana medvedova zaloga masti tehta pri 500 do 600 kg težkem kosmatincu 150 kg in še več. To zalogo porabi medved za zimskega spanja, ki pa tudi ni trajno, saj ga večkrat prekine.

Skoraj vsi plazilci in dvoživke prespe zimo, n. pr. kuščarji in kače (evropske seveda). Žabe se zarijejo v blato na dnu močvirja, močeradi prespe zimo v celih družbah med skalnimi razpoklinami.

Vsi toplokrvni zimski drnohovci se zvijejo v klobčič in dajo na ta način mrazu manj napadalne površine. Tako pride njih lastna životna toplota bolj do veljave. Pa saj tudi ljudje stisnemo kolena k sebi in se nekako zvijemo v klobčič, kadar ležemo pozimi v mrzlo posteljo.

Izločkov pri spečih prezimovalcih skoraj ni, kar je razumljivo. Kadar žival iz tega ali onega vzroka spanje prekine, živi na račun masti, ki se ji je nabrala okrog jeter in ki ne vsebuje za prehrano odvisnih snovi.

Ko postane topleje, se živali prebude, prav tako v primeru, če pade toplota na nič stopinj. Ker se prebujeni prezimovalci začno premikati, se polagoma dviga njih lastna toplota.

Res je čudovito zimsko spanje polha, ki trdno drnoha kar sedem mesecev. Jež spi s posledki do pol leta. Netopir prične spat novembra, a gre včasih že v marcu na večerni lov.

Ko zunaj brlje zimska burja in v hladnih nočeh pretresa mrz polje in gozd, tiče živali zimskega spanja v svojih pred mrazom varnih naravnih skrivališčih ter brezskrbno prespe žalostno zimsko dobo, dokler jih ne zvabi na dan toplo pomladansko sonce.

Ali bi ne bilo lepo, če bi usoda tudi človeškemu rodu naklonila v hudih časih nekaj podobnega!

Polh, zviti v klobčič, z repom čez glavicco, spi trdno zimsko spanje. Tudi tedaj se ni prebudil, ko so odprli ležišče in zaspanca fotografirali.

Tudi voda poje

Dva znana naravoslovca sta ugotovila, da izhaja tuma, ki ga proizvajajo potoki, reke, veletoki in slapovi, iz razpokov neštetih zračnih mehurčkov, ki nastanejo zaradi gibanja vode. Pri raziskavah sta ugotovila vodno melodijo, ki ponavlja trozvoke e-dura: e—e—g—. Če je šumenje posebej močno, se čuje tudi f kot spodnja dominantna. Za melodijo vode pa je treba posebno izvežbanega ušesa in posluha. Naravoslovca bosta prihodnjic še izdala melodijo, po kateri raste trava in poganja drevje.

Tajinstveni jezik

Jezik, ki nima nobenih napisanih tekstov, in ki ga jezikoslovci skoraj ne poznajo, govorijo v dveh majhnih državah: Huncu in Nagarju, ob severozahodni meji Kašmirja. Obe gorski ljudstvi, ki tu živita, pripadata istemu plemenu in govorita isti jezik z narečnimi razlikami.

Vsaka teh držav ima kakšnih 13.000 prebivalcev, ki se priznavajo k Mohamedovi veri in živijo zelo preprosto, zdravo življenje. Jezikoslovci pravijo, da ni njiju jezik soroden nobenemu izmed znanih jezikov, niti indogermanskim, niti semitskim, niti mongolskim. Njegov izvor je neznan, vendar pa domnevajo, da predstavlja zadnji ostanek kakšnega predgodovinskega jezika, ki so ga v Severni Indiji govorili, preden so Arijci v tretjem tisočletju pred našim štetjem preko gorskih verig vdrli v Indijo. Ta jezik, ki ga govori nekaj več nego 25.000 ljudi, se je v samotni gorske divjine ohranil sredi morja indoiranskih in drugih jezikov.

Kako počiva o ljudje

Kadar smo utrujeni, se vsedemo na stol ali pa se vležemo na posteljo. Tako počivamo pri nas. Drugi narodi, druge navade. Zene rodu Hameg v Afriki se vdejo na izdolbeno kamenje, kadar se

hočejo odpočiti. Nas bi gotovo bolele kosti, če bi storili isto. Papuanci počepnejo tako, da leži vsa teža telesa v prstih na nogah. V tem položaju se počuti Papuanec kar najbolje. Mnogi narodi pa počivajo tako, da sedeja na tla in prekrizajo noge. V Južni Afriki počivajo domačini na ta način, da se postavijo na eno nogo, medtem ko imajo drugo v kolenu upognjeno. Kdor jih vidi, se nehote spomni na štorčke.

Smaragdni rudniki v Rusiji

Moskovska »Pravda« poroča o znova otvorjenih smaragdih rudnikih, edinih te vrste v vsej Rusiji. Odkrit jih je pred 110 leti kmet Koževnikov in poslednji jih je do revolucije izkoriščala neka francoska družba. Med revolucijo je koncesija ugasnila in rudnik je bil opuščen.

Kmalu pa so se dela kotili sami delavci, ki pa so obrat takisto opustili, ker jim je država predpisala preizkušeno ceno za oddajo smaragdov. Zdaj je vlada zopet sklicala stare delavce in brusarje ter ustanovila zadrugo, ki je začela poslovati. Izkopati so nove globlje rove in pri tem se je izkazalo, da so v večjih globinah večji, čistejši in lepše barvani smaragdi. Pri rudniku je otvorjena tudi moderno opremljena brusilnica, v kateri so zaposleni domači strokovnjaki, ki dobro poznajo okus in zahteve inozemskih kupev. Nahajališče smaragdov je zelo izdatno in leži v Jekaterinburškem okrožju. Zadruga je navezala tudi stare trgovske stike z zapadnimi mesti, ki so dobri odjemalci ter zelo cenijo dela sibirskih umetne obrti.

Nove vrste kovina

Znanstvenikom se je posrečilo združiti lastnosti kovin in gumijs. To so dosegli tako, da so z vulkanizirali kovino z mehkim gumijem. To bo imelo v tehniki velike posledice. Od te nove iznajdbe bosta zlasti imela veliko koristi ladjedelstvo in letalstvo. S pomočjo te nove zmesi kovine

in gumijsa bo namreč mogoče v prihodnje stroje brez šuma in pretresa zasidirati. Tudi bo mogoče železniške vagona bolj prožno pripenjati drugemu k drugemu. Železniške vagona bodo po sebi lahko delali take, da bodo vsi imeli kolesje iz te nove zmesi, zbog česar ne bo vozilo več tako treslo. Ob velikih krivuljah kolesje ne bo več tako hreščalo in škripalo, kakor je doslej. Takisto bo pri električnih železnicah na ovinkih v prihodnje odpadla tista cvileča muzika, ki je doslej šla vsakomur skozi ušesa in robe. Ni pa še znano, ali bodo te poskuse, ki so se doslej posrečili, že kaj kmalu delali v velikem obsegu. Verjetno pa je, da se bo stvar obnesla, od česar ima vsa javnost pričakovati velikih koristi.

Vesele iz preteklosti

Ko je po uvedbi tobaka pariška medicinska fakulteta na javni seji dokazala škodljivost te zeli, je imel doktor, ki je seji predsedoval, pred seboj tobaknico in iz nje je ves čas njuhal tobak...

Na nekem bišem srednjemškem dvoru so imeli nekega Švicarja kot paznika za živali. Med drugim je imel možak to nalogo, da je enemu izmed velblodov vsak dan dal popiti šest steklenic burgundca. Ko je žival od tega končno obolela in je kazalo, da bo poginila, se je Švicar obrnil do dvora s pravo vlogo, da bi smel velbloda nadomestiti...

Na vseučilišču v Solnogradu so že v 18. stol. razpravljali o tem, ali hudič lahko postane profesor teologije...

Ko so leta 1604 v Nancyju zvedeli, da se bo kralj vozil skozi mesto, so dali obesencu na vesalih ob glavni cesti ostrici brado, na nekem kažipotu pa so na roko, ki je kazala smer, nataknili rokavico z lepimi zlatimi okrasi...

Tobak brez strupa

V zadnjih letih so se kemiki v različnih državah trudili, da bi našli pripomočke, s katerimi bi bilo mogoče odpraviti zdravstveno škodo zavojo kajenja, posebno zavojo cigaret. Ti pripomočki bi morali biti takšni, da bi tobaku ne jemali njegovega lepega vonja. Uspeh tega stremjenja so neštetih patenti.

Zunanji pripomočki, kakor namočena vata ali ogljeni preparati, kremenčeva peta itd., odjemljejo tobaknemu dimu strup s tem, da mu odjemljejo nikotin, amonijak, smolnate in katranske snovi. Drugi postopki prepajajo tobak s koloidnimi raztopinami. Tudi cigaretni papir pripravljajo na ta način. Po neki metodi opravišjo tobak z drobnim kovinskim praškom, ki vsebuje 10% srebra. S tem se prepreči, da bi tobak splesnil in razen tega se slabše vrste tobaka s tem izboljšajo.

V Zedinjenih državah pa se je razširil postopek, po katerem obdelavajo tobak z aluminijevim silikatom v drobno razdeljeni obliki. Nemci so šli spet drugo pot. Njihov državni »avod za raziskovanje tobaka« v Forchheimu pri Karlsruhe je vzgojil tobakno vrsto brez nikotina. Iz teh nasadov so predelali že 7000 stotov tega po naravi razstrupljenega tobaka. Vonj naravnega tobaka brez nikotina se v nikomer ne razlikuje od vonja navadnega tobaka.

Največ zvonov ima bazilika v francoskem mestu Blois, ki je posvečena »Naši ljubi Gospej presv. Trojice«. V stolpu visi cela klaviatura zvonov, katerih je po številu 48. Največji zvon tehta 6 ton, najmanjši pa nekaj desetnih kilogramov. Posebnost je zvonjenje, ker se iz zvonika razlegajo prave melodije in pesmi, konstrukcija zvonjenja je seve električna. Zvonar je na čudež svoje cerkve seve kaj ponosen in bi gotovo ne menjal z našimi mežnarji, ki imajo pod seboj komaj štiri do pet jeklenih kljarjev.

Električni bajoneti so menda najnovejša iznajdba. Je to bajonet z električnim tokom, ki ubija sovražnika brez vbojilja. Izumil ga je inž. Viktor Stohanzl, ki se je časnikarjem nasproti izjavil o svojem izumu takole: »Od svojega električnega bajoneta pričakujem mnogo. Neizvežbanim in utrujenim vojakom bo dajal možnost, da svoje naprotine v bitki onesposobijo za boj.« — Za bajonet se zanimajo londonski vojaški krogi in že se je osnovala družba, ki hoče izum izkoristiti v vojni industriji.

Ne prezrite »Mali oglašnik«

Sekira in kladivo

Zgodba o trpečem drevesu

Delo je končano in trudna počivata sekira in kladivo na skupnem kraju. Sekira opazuje dolgo časa svojega sosedo in pravi na zadnje:

»Kako slabo rezilo imaš!

»Toliko, kolikor mi je potrebno.«

»In za kaj si sploh uporaben, če nimaš rezila?«

»Če bi ga imel, bi ga takoj izgubil. Jaz namreč zabijam. Če te udarim, ti zbijem ostrino in te zdrobim. Ali se boš prepričati?«

»Ne, hvala, ni potrebno.«

»Prav imaš.«

»Toda povej mi, kaj prav za prav delaš? Jaz ne morem razumeti, da bi se dalo živeti brez ostrine in biti sploh za kakšno delo uporaben.«

»To praviš, ker ne veš, kdo je tisti, ki zabija žeblice.«

»Zabija žeblice? Čemu?«

»Ali se ti zde vseeno, če so žeblice zunaj?... Motiš se. Žeblice so vzrok vsega slabega, kar se dogaja na svetu. Imamo pa žeblice raznih vrst: majhne in velike; debele in tenke; okrogle in oglate; toda vsi so hudobni in vsi se kar tresejo strahu, če se jaz približam. Z vsakim udarcem jih prizadenem.«

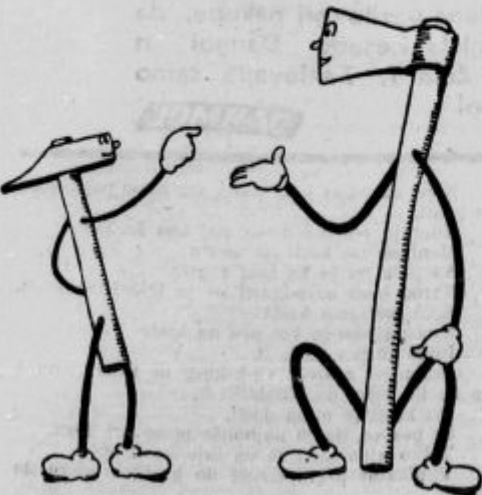
»Zdi se, da se ti to dopade.«

»Nekateri izmed njih so uporni in neukrotljivi. Toliko slabše zanje, kajti zato dobe več udarcev.«

»Ne razumem,« vpraša sekira, »zakaj ne morejo biti žeblice zunaj, kakor vse drugo na svetu?«

»Vsakdo na svojem mestu. To je moja naloga

kar lahko naredi, je to, da te zbodejo in ranijo, če ne paziš.«

»Ali jih zato preganjaš?«

»Prav zaradi tega, in od tod lahko sklepaš, kako sem koristno in potrebno.«

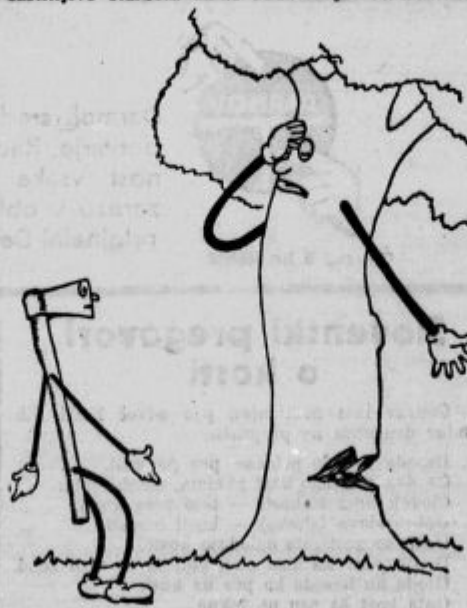
»Povej mi, ali žeblice kaj jokajo, ko jih zabijaš?«

»Nekaj se sliši, kakor da bi bilo vzdihovanje. Jaz se za to ne zmenim. In drevesa, kaj pravijo?«

»Kadar me gospodar prisili, da jih sekam, slišim, kako stokajo in vzdihujejo, da mi gre skozi srce. Večkrat tudi kar sama zajokam.«

»Zakaj?«

»Zato, ker jih moram sekati in podirati, vem pa, da so dobra in nobenemu ne storijo nič žalega. Prav včeraj sem doživeła nekaj strašnega. Gospodar me je prisilil, da sem ranila veliko in lepo lipo častitljive starosti. Kako radi so jo imeli otroci,

kako rade so prebivale v njenem gostem vejevju ptice in ves ljubi dan lepo prepevale! Ko sem ji prizadejala veliko rano, me je odložil gospodar

»Drugi pa spet mislijo,« pravi sekira, »da morajo drevesa ležati in spati. Po njihovem mnenju se morajo drevesa spremeniti v les, pohištvo, ogenj. In za to uporabljajo mene.«

»Torej si ti tista, ki ubija drevesa?«

»Sekam jih zato, ker pač moram, ne pa zato, ker se mi dopade.«

»In zato imaš tako ostrino?«

»Zato. Zato, da sekam drevesa.«

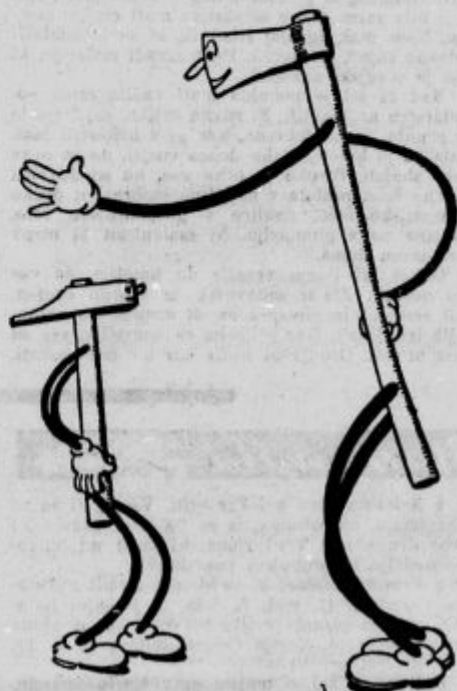
»Zdi se mi, da opravljam jaz, boljše delo: skrbim, da izginejo vsi žeblici.«

»Ti torej misliš, da so žeblici vzrok vsega zlega na svetu?«

»Brez dvoma. To je največje zlo, kar si ga moreš misliti. Ne cvetejo, ne rodijo sadja, ne dajejo sence. Zato tudi pravimo: »Kako si zabiti!« Edino,

k debelu ter odšel za nekaj časa domov. Medtem ko se je vračal, sem slišala, kako je lipa govorila:

»Koliko trpim! Kako me bole tvoji udarci! Pomisli, kaj delaš, sekira, in skušaj najti način, da ne boš naredila tega sločina. Moje vejevje je zaklonišče ubogih in preganjanih živali, utrjuje-nemu človeku pa dajem krepčine sence, prijetno glasbo svojih prebivalcev in mu delam družbo. Nikoli nisem ničesar prosila, kajti ničesar razen vode ne rabim. Pravijo, da nisem za nobeno rabo, kajti ne rodim sadov, pa tudi moj les je zanič. Tega nikoli niso rekli stari Slovani, ki so me nadvse radi imeli. Bila sem jim najljubše drevo. Jaz sem lepota, pesem, in ali to res nič ni? Pomisli, kaj delaš, sekira, in ne poglabljaj mi rane. Še vedno se morem rešiti.«

»In ti, kaj si rekla?«

»Jaz? Kaj naj bi rekla, reva? Uro nato je lipa že umirala, podrti. Ponoči pa se mi je sanjalo, da še sekam lipo. Prostrašena sem se zbudila. Veter je žvižgal ter mi povzročil težke sanje.«

»Sočustvujem s teboj, kajti razumem tvojo žalost. Pomisli, nekega dne me je pograbil deček ter hotel z menoj zabiti žebelj v drevesno deblo. Veš kaj sem naredilo? Večkrat sem mu ušlo iz rok. Toda ker me je znova pobral ter z mano udarjal, sem postalo tako srdito, da sem izgubilo glavo.«

»To je, zblaznelo si?«

»Hočem reči, da mi je odpadla glava. Padlo sem integnjeno po tleh.«

»Tudi jaz to večkrat naredim, če je treba sekati drevesa, toda nič mi ne pomaga.«

»Sekati drevesa mora biti res zelo hudo. Ti bi bila lahko bolj koristna za ljudi, če bi uporabljala nasprotno stran ter zabijala žeblice.«

Tako sta se razgovarjala sekira in kladivo. Tedaj pa je vstopil gospodar, vzel kladivo ter odšel.

Sekira pa je žalostno vzdihnila: »Res je, bolje je zabijati žeblice kakor pa sekati drevesa. Takoj ob prvi priliki se bom obrnila ter udarjala kakor kladivo. Gospodar naj se prepriča, da nočem sekati dreves.«

PO DOMOVINI

Pojdimo tja v Rovte

Pri nas smo pokopali v četrtek 15. maja gospodinj vдово Franciško Hladnik. Ob njenem grobu je stalo dvanajst v žalo pogreznjenih otrok. Dva sta bila pa še odsotna: g. Hladnik Janez, izseljenski duhovnik, ki je v Argentini, in sestra Avita Hladnik, ki je usmiljena v Trbovljah. Rajnka je bila zares dobra in skrbna mati svojim otrokom. Njen mož, Ignacij Hladnik, ki se je udeležil svetovne vojne, je umrl l. 1919. zaradi malarije, ki si jo je v vojski nakopal.

Nad 21 let je pokojna mati vodila sama gospodarstvo na kmetiji. Ni ravno velika, saj šteje le pol grunta, je pa težavna, ker je v hriboviti legi. Zнала pa je kmetijo tako dobro voditi, da so prav dobro shajali. Otroke je prav vse, ko so dovršili osnovno šolo, poslala v nadaljno izobrazbo: dečke v kmetijsko šolo, deklice v gospodinjstvo šolo, dva sina pa v gimnazijo. Ni malenkost 14 otrok šolati izven doma.

Otroci, ki imajo veselje do kmetije, so vse lepo uredili. Zlasti sadovnjak je vzorno urejen. Tudi svinjaki in goveji hlev so urejeni po najnovejših izkušnjah. Kar je treba za domačijo, vse se doma naredi. Orodja ni treba kar nič nakupovati.

Pokojna mati je bila tudi zelo uvidevna. Obnavljati je hotela otroke, da bi ne prišli v slabo tovaršijo. Nedelja je za kmečko mladino posebno nevarna. Le prepogosto se shaja po gostilnah ali pri igrah in trati dragoceni čas ter zapravlja denar. Pokojna mati pa je preskrbela svojim otrokom pokojna. Ob nedeljah po popoldnaski službi božji sedejo za mizo ali k peči in poslušajo radio. Tu imajo počeni zabavo in pouk. Saj so v radiu tudi kmetijska in gospodinjstva predavanja. Človek se kar čudi, koliko preprosti kmečki fantje in dekleta znajo, če pazljivo poslušajo radio.

Župnija Rovte ima sploh zelo izobraženo kmečko mladino. Nad 60 fantov je bilo že na kmetijski šoli iz te male župnije. Okrog 30 deklet pa je obiskovalo gospodinjstvo šolo.

Kmetija pokojne matere je zadnja leta veliko trpela. Raznih vojaških zaklonišč in fičnih ovir, ki so napelane kar čez njive, je vse polno. Veliko vagonov, železa se je porabilo samo na tem zemljišču. Pač bo preteklo več let, preden bodo njive in senožeti očisti.

Naznamila

n Zalostna gora pri Presejru. Vsem, ki se za to zanimajo, sporočamo, da se bo letos prav tako kakor druga leta vršil romarski shod na binkoštno nedeljo in binkoštni ponedeljek.

n Prosim dotične, ki so skupaj služili z Antonom Celarcem (1. vod, 3. četa, 2. posadni bataljon), naj podpisani javijo, če vedo kaj o njem. Stroške povrne. Marija Celar, Butanjeva št. 14, pošta št. Jošt pri Vrhniki.

n Kdo ve kaj o mojem sinu Karlu Stritofu, kaplarju, 21/21 Vardarska banovina? Zadnji čas je bil na albanski meji. Prav lepo prosim poročila na naslov: Marija Stritof, Ponikve št. 1, p. Begunje pri Cerknici.

n Vidmar Franc, redov 13. plan. polka, 3. čete, Lokve, Mrzle vodice, se do danes še ni vrnil. Kdor o njem kaj ve, naj blagovoli sporočiti proti nagradi na naslov: Vidmar Anton, Črna vas 197.

Iz raznih krajev

Dav. Mar. v Polju. V petek, 23. maja, se je pri nas zgodila huda nesreča, katere smrtna žrtev je postal učencec 1. razreda tukajšnje šole Franc Bratun. Vsak dan in tudi usodnega dne je šel Bratun k italijanskim vojakom, kjer je dobil jesti. Nato je krenil domov na Slape. Pred župnijsko cerkvijo se je ustavil in ogledoval ročno granato, ki jo je menda našel nekje v gozdu. Granata mu je zdrsnila iz rok, se razpočila in prizadejala dečku grozne smrtne poškodbe. Italijanski vojaki so smatrali Bratuna za vojno žrtev in so mu priredili na svoje stroške vojaški pogreb. Ob mrliškem odru v mrtvašnici poljskega pokopališča je stala ves čas vojaška straža, v pogrebnem sprevodu je korakala četa italijanskih vojakov v bojni opremi, prav tako so italijanski vojaki nosili tudi rakev in lep, od italijanskega vojnštva podarjen venec. Pogreba se je seveda udeležila tudi šolska mladina, mladinski pevski zbor pa je ob odprtem grobu pod vodstvom g. upravitelja Primožiča lepo zapel »Vigred se povrne«. Ves čas petja so italijanski vojaki stali na pozor. Blagostnost in šloveljubnost krajevnega poveljstva Italijanske Vojske in vojnštva je bila teško prizadetim staršem v veliko uteho.

Največje bogastvo je zemlja

št. Jurij pri Grosupljem. Mirno Dolenjsko iz dneva v dan razburja vesti o tatvinah. Najdejo se ljudje, ki izrabljajo sedanje čase, da si

na račun drugih kopicijo imetje. Posebno se je razpasla tatvina konj. Pred tednom dni sta izginila nekemu posestniku iz hleva dva lepa konja, o katerih ni sedaj ne duha ne sluha. Noč pozneje je prav istemu posestniku izginil voz zapravilovek izpred skednja.

Podklanec. Kot žrtev sedanje vojske je padel tudi Petrič Ignacij, in sicer na Verdu pri Vrhniki. Ustreljen je bil v glavo in vržen v Ljubljano dne 10. aprila. Dobili so ga v Podpeči 10. maja. Pokopan je v Notranjih gorah. Zapuščena žena, dveletnega sinčka in 5 mesecev staro hčerko. Naj počiva v miru!

Beltinci v Slovenski krajini. Razen masti in čevljev, ki so na nakaznice, je pri nas še vse v prosti prodaji. Liter mleka stane 2—2.50, jajca so po 90 par, goveje meso po 18 din za kg. Lepa, 650 kg težka telica je bila prodana po 10.50 kg žive teže.

Loč. Te dni je umrl Rus Ivan, posestnik iz Loča št. 74, pri Rakeku. Pokojni gospodar je bil zvest naročnik »Domoljuba«. Posestniku Antonu Rusu dal, Gospod, večni mir in pokoj!

Ogl. reg. S. Br. 7006/38

Slovenski pregovori o kosti

Čeprav ima priklenjen pes odveč kosti, jih vendar drugemu ne prepusti.

Beseda besedo prinese, pes pa kost.

Če dva psa eno kost glodata, se skoljeta.

Človek brez slabosti — telo brez kosti.

Dobra slova (sloves) — kosti omasti.

Došli so gosti, da ogledajo kosti.

Dvoje pse na kost eno, koljeta se med seboj.

Gleda na besede ko pes na kost.

Gola kost še psu ne tekne.

Jezik ni iz jekla, ne iz kosti, a more bosti.

Kadar se na mizi kroji pogoda in na ognju pečenka obrača, je prijaznost trša ko kamen in kost.

Novi grobovi

m Umrli so: V Kotmari vesti pri Celovcu bivši župnik Janko Arnuš, v Vidmu ob Savi dekan Janes Medvedek, v Medvodah trgovec Franc Sajovic, v Bezuljaku nad Cerknico 82 letna Ivana Moden, roj. Svigelj, v Krškem 76 letni trgovec Anton Omerza, v Dol. Podborštu pri Trebnjem Angela Gričar, roj. Pocaist, v Mariboru profesor 1. realne gimnazije Viktor Gruntar. — V Ljubljani so odšli v večnost: kipar in dolgoletni profesor na tehnični šoli v Ljubljani Alojzij Repič iz Vrhopolja pri Vipavi, višji ravnatelj deželnih zavodov Matija Zmida, 76 letni Martin Kocjan, vdova viš. žel. uradnika Marija Vrančičeva, roj. Luštinova, drž. strojnik v pok. Franc Janežič, strojnik v pok. Ivan Tomažič, višji poštni kontrolor v pok. Ljudevit Stant, trgovka Franciška Cencič, nadsprevodnik drž. železnice v pok. Franc Cerar, Marija Bajt-Podbršek, roj. Duril, iz Kanala pri Gorici, soproga nadučitelja v pok. Marjeta Lokar, roj. Strbenec, avtoprevoznik Mirko Košar, najstarejši gasilec Ivan Tomažič, skladatelj profesor Slavko Osterc, upokojeni tiskarski strojnik Ivan Ciber. — Naj počivajo v miru!

Pri fotografu:

»Mojster, rada bi res prav lepo sliko svojih dveh otrok.«

»Kje pa je še en otrok?«

»Doma, sta namreč dvojčka in sta si enaka.«

V VSAKO HIŠO »DOMOLJUBA«!

Pozor!

Darmol, sredstvo za odvajanje se često potvarja. Radi tega pazite pri nakupu, da nosi vsaka tableta besedo Darmol in zarezo v obliki črke T. Zahtevajte samo originalni Darmol.

DARMOL

Kdor da volku koze pasti, mu meso poje, kmeti pa pusti.

Kdor je pojedel meso, naj ima še kosti.

Meni so vse kosti na mestu.

Na potu mi je ko kost v grlu.

Narod brez narodnosti — je telo brez kosti.

Neče pes gole kosti.

Pazi na besedo kot pes na kost.

Preži ko pes na kost.

Pridnemu nesreča vseh kosti ne zlomi, lenuha pa ob tla vrže, da obleži.

Pri kosti je mesa dosti.

Še pes ve, da je najboljšje meso pri kosti.

Teško njemu, ki se na tuje kosti opira.

V planini pride živina do kosti, v hlevu do masti.

Vas več ne bo kost pri kosti, ko bodo vaše besede šle po svetu.

I. Šabelj.

Razgled po svetu

Notranje posojilo za eno milijardo 800 milijonov levov je razpisal bolgarski finančni minister. 600 poljedelskih delavcev iz Padove je odpotovalo te dni v Nemčijo.

Prometu so izročili novo brezžično brzojavno progno med Rimom in Bagdadom.

Na Finskem še vedno sneži. Ponekod je sneg dosegel dva metra. Zima se je torej zavlekla na več kot šest tednov.

886 milijonov dolarjev za podporo ameriških brezposelnih zahteva pristojna oblast od ameriškega parlamenta.

Obvesno zatemanje ulic v romunski Bukarešti so z 21. majem ukinili.

8000 gostov je prišlo na svatbo, ki je bila pred nekaj dnevi v španski Barceloni. Starši poročencev so trgovci z manufakturo.

V republiki Čile je nedavno nad sto otrok takoj ozdravilo od oslovskega kašlja, ko so jih dvignili z letalom do 4000 m visoko.

V Medmurju so našli pomembna ležišča nafte, ki bodo baje zadostovala za potrebe vse Hrvatske. Tobak bodo letos začeli saditi na Koroškem; baje so razmere ugodne za tobak.

Bolgarska vlada je določila tečaj dinarja na 1.60 leva za 1 din ter na 0.60 leva za 1 drahmo (na sedežnem grškem ozemlju).

V bodoče bo semiliškega davka oproščena v Romuniji z bombažem zasejana zemlja.

Klanje telet, starih do dve leti in svinj izpod 80 kg je prepovedala romunska vlada.

Tedenski obrok masti je bil na Madžarskem znižan od 20 dkg na 16 dkg.

Nad 3000 steklenikov je po zadnjih podatkih v Bolgariji.

Velikansko škodo je povzročil orkan, ki je te dni divjal v okolici ameriškega mesta Chicaga. Poleg drugega je uničil okrog 40 letal.

Poštni promet je obnovljen med Slovenijo in Hrvatsko; pisma morajo biti frankirana kakor za inozemstvo.

15 ur so gasili pristaniški gasilci v Buenos Airesu ogromen požar, ki je bil izbruhnil na angleški trgovski ladji »Burkeshire«.

V Berlinu je umrl znameniti profesor Werner Sombart, znani zgodovinar kapitalizma.

Sv. oče je sprejel 19. maja skupino katoliških Hrvatov, ki jih je vodil zagrebaški škof msgr. Frančišek Salis-Saewis.

Pridelek sladkorne pese bo letos v Evropi tolik, da bi moglo biti dovolj sladkorja za vse evropsko prebivalstvo.

Konec lanskega leta je štela Argentina 13,318,320 prebivalcev. Glavno mesto Buenos Aires ima 2,386,000 ljudi.

Na lovu za cveticami

Ob koncu preteklega stoletja je bilo, ko si je neki beli mož na majhnem otoku andamske skupine s sekuro krčil pot skozi tropsko goščavo, ko so njegove oči zagledale skupino petih, komaj pol-meter visokih domačinov, ki so se mu bližali s pretečimi obrazi, s puščicami na lokih in s šloveškimi lobanjami ter čeljustmi ob pasu. Čeprav jim je pokazal potni list, ki ga je izdal angleški podkralj Indije, je prišel belokozec v ujetništvo domačinov. Lastnoročni odlok iz Delhija ga je teden dni nato osvobodil in podkralj ni okleval niti za minuto, da je izdal strogo povelje, naj moža izpuste, kajti njegov varovanec je bil eden najznamenitejših kovcev na orhideje, katerega ime so poznali prav tako dobro v Los Angelesu kakor v Sydneyu. Ernst Rimann. Rimann je odkril in raziskal nad 50 vrst teh čudežnih cvetk. Znanost se mu je oddolžila na ta način, da je celo vrsto najlepših orhidej imenovala po njem. V lovu za njimi je prepotoval vseh pet celin in to večinoma po najbolj samotnih pragozdovih in džunglah. Rodil se je kot sin nemških staršev v Rio de Janeiru, zato je dobro poznal vse zavrtnosti tropskih krajev in vedel je, kako naj se obvaruje morilne vročine v predelih, kjer so najlepše orhideje doma. Bil je eden izmed prvih botanikov, ki so z uspehom stopili na pravilnica tla Burme in Siamu. Silen je bil plen orhidej, ki ga je prinašal s seboj domov, nešteti pa so bili tudi njegovi doživljaji. Šele ko so mu leta pobelila lase, se je odpovedal lovu na prav tako lepe, kakor nevarne cvetlice. V Hamburgu se je naselil za stalno in tam je tudi umrl.

Kadar kupite

sredstvo proti bolečinam, prehladu ali hripi in zahtevate

ASPIRIN

pazite, da je vsak zavitek in vsaka posamezna Aspirin-tableta označena z »Bayer«-jevim križem.

Optim. reg. pod št. št. 7237 od 25. marca 1940

Najvišji poštni urad

Indijska pošta uprava se lahko ponaša, da ima najvišje poštne urade na svetu. Poštni urad v Faridzongu v Tibetu leži v višini 5100 metrov, v Gjanjeju in Jatuni pa je pošta zlezla v višino 4470 oziroma 3333 m. Vsi trije poštni uradi so na glavni trgovski poti, ki veže Indijo z Lhaso, tibetansko prestolnico.

Delavec, uradnik, cilj tvojega dela je kosček zemlje, ki ga boš kupil s svojimi prihranki - Zemlja nikoli ne propade

Smola barona Dorivala

Hiti ji naproti, globoko sname klobuk in poljubi roko.

»Zahvalim, da mi ni bilo treba čakati!« se nasmešne Ruta. »Prav vesela sem, da ste oglas brali in razumeli. Pričakujem, da ta stanek tako razumete, kakor je mišljen. Namen ima, da se pogovoriva o neki poslovni zadevi. Kajpada ne moreva kar na cesti govoriti. Pičlih pet minut od tu, na Šmartinski cesti, je kavarna, kjer ni zdaj prav nikogar. Tam vam povem, zakaj sem vas prosila, da prknete semkaj. Prosim, spremite me!«

Besede so vrele iz nje, kakor da se jih je na pamet naučila. Pogledala ga je z velikimi, črnimi očmi, ki so spraševale »Ali greš, ali ne greš?«

»Kakor zapoveste!« pravi Dorival.

Ko je šel poleg nje in vdihaval s slastjo duh po vijolicah, ki jo je obdajal, je pretikal po glavi, o čem bi zdaj govoril. Hladen, čisto posloven način, ki ga je ubrala, ga ni motil, zdelo se mu je pa neprimerno, da bi tako govoril, kakor bi rad. Tedaj je molčal, no, molčala je ona. V srcu je bil ves blažen!

Kar začuti, kako so se mu zapirali njeni prsti v roko. Korak ji je zastal.

»Moj Bog,« mu šepne prestrašena, »tamle stoji stražnik!«

»Se stražnikov bojite?« vpraša Dorival, ne da bi kaj mislil.

»Jaz ne — ampak vi! Vrniva se! Če vas prepozna, ste izgubljeni!«

Aha, boji se zanj. Pa mu za varnost dobro stoji —

»Naj bo, kar če,« pravi mirno kakor poveljnik. »Sem vajen nevarnosti v oči pogledati. Prosim, roko sem! Tako greva zločnejše.«

Delal se je moža, ki gre vsem strahotam tega sveta mirno in hladnokrvno nasproti. Potegnili je njeno roko v svojo, čemur se ni branila. Ko sta šla mimo stražnika, je čutil, da se ji roka trese.

»Nekaj predrznosti je vendarle potrebno za moj poklic,« pripomni mimogrede. »Brez nje ne prideš nikamor.«

V kavarni ni bilo niti enega gosta, zdelo se je, da kavarar niti ne pričakuje gostov ob tej uri. Bled in neprespan natak, ki si je bil privezal delavniški predpasnik, je brisal stole in mize, in dekle je černo pomivalo kozarce.

Dorival in Ruta sta sedla v koč. Natak je prinesel kavo. Ko se je spravil spet na svoje delo, je Ruta brodira s žličko in rekla, ne da bi Dorivala pogledala:

»Ostali ste mož - beseda. Očetu ste vrnili plašč.«

»Saj sem vam dal vendar častno besedo!« »Hudo mi je, da ste pri dogodku v »Car-skem dvoru« izgubili svoj plašč.«

»Kako?« vpraša Dorival spet kar tjavendan.

»No, moj oče, ki vendar ni mogel iti brez klobuka in plašča iz hotela, je prinesel tisto reči domov. Včeraj je dobil gospoda, ki ste mu bili — hm — posodili svoj plašč in klobuk. No, danes vam nudim posel, pri katerem morete zaslužiti več, kakor je plašč —«

»Posel? Strašno sem radoveden!« Dorival jo prime za roko.

Ruta jo zmakne.

»Ne smete!« pravi Ruta in ga z očmi pokara. »Doslje ste se viteško obnašali do mene. Tak morate biti še naprej, sicer bom mislila, da sem se v vas motila. Kar precej bi odšla. Zelite, da grem?«

»Ne!«

»Dobro, potem lahko z vami pametno govorim. Najprej vam bom povedala, kaj zahtevam od vas, in potem boste povedali, kaj vi zahtevate od mene. Obljubite, da obdržite tajno zase vse, kar vam povem!«

Zdaj mu sama ponudi roko. Dorival jo hitro prime.

»Dobro veste, da je moj oče konzul republike Costalinde,« prične Ruta in govori mirno, kakor se spodobi v poslovnih zadevah. »Moj oče se je pečal prej v Costalindi z uvozom. Dolga leta je živel v tej deželi. Pozneje je dobil družabnika, ki je vodil trgovino v Costalindi, oče se je pa vrnil semkaj. Pred kakimi petimi leti je v Costalindi izbruhnila revolucija. Voditelj revolucionarne stranke je

Iščem kobilo pramo
z svezdo na glavi, visoka 145 cm, žig 1159, obenem vos in komat s žigom 201. Sporočitelj dobi večjo nagrado. — Opekarna Sitar, Ljubljana-Siška.

Voz

s lesenima stranicama, dobro ohranjen, močan, ima peresne lojtnike, še skoraj nova stanga in na vagi ima črke P. J. — Iščem. Sedanjí lastnik naj sporoči — proti nagradi — na naslov: Zorman Franc, Mungel 44.

2000 din nagrade dobi

kdor mi izleži kobilo fukso, stara 3 leta, brez žiga, višina 155, obseg 173 cm, griva in rep iste barve kot ti-vo, težke boje, potolčenega kriza, srednje močne postave, pri prijemu pod vampom in sprednjimi nogami je zelo občutljiva, na glavi ima belo svezdo in zelo huda za vožnjo. Sporočiti na naslov: Modrijan Jože, Zaplana št. 61, pošta Vrhnika.

Iščem komat in konja
fuksa, srednje velikosti, glava zelo majhna, griva in rep iste barve, jako močan in bolj kratak, od spre-
daj ozek, dobra noša. Na glavi ima malo li-
so, okrog nje še me-
sano belo diako. Star
okrog 12 let, je brez
žiga. Razpuščen poleg
Tlak pred Škofljico. —
Kdor mi sporoči, kje
se nahaja, dobi dobro
nagrado. Gutnik Av-
gust Vel. Ligojna, p.
Vrhnika.

Konj z žigom 1477

rjav (pram), ki ima
otuljena prsa od ko-
mata, še vedno ni v
rokah pravega lastni-
ka. Kdor mi ga izle-
di, dam 1500 din na-
gradi. Matija Zobeč,
Goriča vas 24, p. Rib-
nica, Dolenjsko.

Proti lepi nagradi

Iščem konja fuksa,
svetle barve, na glavi
ima malo svezdo, vi-
šina 162-175, št. 1070,
oddan v Dravljah. Ja-
vili na Mrše Janez,
Breg 25, p. Ribnica,
Dolenjsko.

1000 din nagrade dam
tistemu, ki ga ima ali
izleži konja, temne-
ga prama, dorastlega.
Je svezdat ter ima
desno prednjo in levo
zadnjo nogo malo be-
lo. Mera 158-174, star
6 let. Brez žiga ali
žig 55, ima malo izbo-
čeno glavo. Sporočiti
na Seliskar Jan., Lu-
kovica 17, pošta Bre-
sovnica.

Iščem črno kobilo

z belo lišo na glavi,
ima močno grivo, ten-
ke postave, zadnja le-
va noga obolena, niz-
ko bela brez žiga. —
Sporočiti — proti na-
gradi — na naslov:
Zorman Franc, Men-
geš 46.

Iščem konja prama

žig 331, z belo lišo na
čelu, bradavice nad
očesom, na zadnji no-
gi bel bicelj, star pet
let, oddan v 1. mitr.
četo 40. pp. v Ljubljani,
razpuščen v Višnji
gori. 500 din nagrade
dobi, kdor mi sporoči,
kje je konj. — Janez
Kocjančič, Arčevca 2,
p. Zagradec.

Iščem kobilo fukso

z malo lišo in malimi
kopiti, žig 124. Odda-
na je bila v Stražišču
pri Kranju. — Kdor jo
ima ali kaj ve o njej,
naj sporoči proti na-
gradi na naslov: Popit
Franc, Ziberša, pošta
Gor. Logatec.

3000 din nagrade dam

kdor mi pripelje črno
kobilo, s belo svezdo
ter opremo, katera je
bila vzeta 6. aprila od
125. art. div. v Drav-
ljah, ter bila po poro-
čilu razpuščena v Mo-
krem polju pri Novem
mestu. Visoka 170-182,
stara 8 let. Iz Flor-
jančič, Dravljice, Vod-
nikova 265, Ljubljana.

Imam konje v oskrbi

Konj črn žig 113. Tri
noge spodaj bele, in
kobila Fuksa, brez ži-
ga. Oddana na Ježic,
ima na glavi belo li-
so, belo grivka že sta-
ra. Zadnji nogi neko-
liko zavite, svaždra-
ste. Zglasiti se je
proti odškodnini pri
Orvald Jožetu v Saže-
cu št. 1, pošta Ribni-
ca, Dolenjsko.

500 dinarjev nagrade

dam, kdor mi sporoči,
kje se nahajata vola
montafonca s števil. 291
in 292. Anton Urban,
Dolenja vas-Cerknica.

1000 din nagrade dobi

kdor mi sporoči, kje
se nahaja konj pram,
z belo malo lišo na
glavi in zadnje noge v
bičlju bele. Voj. žig
47, star 4 leta, oddan
na Bloke 2. akt. bate-
rij. — Potokar Jože,
Paradišče 11, Smarje-
Šap.

Iščem konja

zelenega šimelna, star
nad 10 let. Ima raz-
rasčena zoba, pri čiš-
čenju nemiren. Mera
160-177, žig št. 757.
Kdor ve kaj o njem,
naj sporoči proti na-
gradi na naslov: Bri-
celj Antonija, Bizo-
vik 4, p. Dobrunje.

Iščem vola

kostanjeve barve, žig
ima na rogu števil. 291
težak 700 kg. Sporo-
čiti — proti nagradi
1500 din — na naslov:
Možina Anton, Dolnji
Logatec, št. 22.

Tisti gospod iz Trga

pri Rakeku, ki ima
kobilo 150-165, z belo
lišo in en zob narobe
zračen in ki se je že
zglasil v svečarni Pax
v Ljubljani, naj javi
svoj natančni naslov.
Ogrinc, Mekinje pri
Kamniku, 20.

1000 dinarjev nagrade

dobi, kdor mi sporoči
ali pripelje mojega
vola, črnega, z veliko
diako (malo kapinasti),
kovan, žig 314, teža
450 kg. Anton Beber,
Planina pri Rakeku.

Kmetško dekle

prav pošteno in pridno
za kmetška dela iščem.
Plača po dogovoru. —
Naslov v upravi »Do-
moljuba« pod št. 7844.

Iščem konja prama

star 7 let, na čelu ima
belo lišo. Na levi nogi
v bincelju belo. Od-
dan je bil v Ljubljani-
Dravljice. Razpuščen
v Novem mestu. Žig
štev. 2628. — Nagrada
500 din. Strah Janez,
Hova gora 17, pošta
Grouplje.

Št. Kupert. V vasi Kamnje je 12. t. m. po težki
bolezni umrl Grčar Franc. Z njim je izgubila ver-
na družina dobrega očeta in občina vrliga moža
in svetovalca. Bil je dolega leta izborni cerkveni
pevec. Vsem je bil zgled dobrega krščanskega
moža in sijajnega gospodarja. Njegova smrt je za-
dala težek udarec desetletski družini in vsej fari.
Blagomu očetu večni pokoj, žalujoči družini ob tež-
ki izgubi naše toplo sožalje.

JABLIN - Jabolčnik

za izdelavo umetne domače pijače Vas stane za
50 litrov zavitek din 80,—, po pošti din 42,—,
2 zavitka po pošti din 78,—, 3 zavitki po pošti
din 110,—. Predaja Drgerija Emena

Ivan Kanc - Ljubljana - Nebotičnik

d Ker je onemogočen svojo inosemaki strojil,
bo letos najbrž veliko povpraševanje po smreko-
vem čreslu, za katero se bodo nedvomno dosegli
zelo lepe cene. Naj torej posestniki obilijo vsako
posekano smreko ter čreslo lepo posuše, ker je
verjetno, da bodo to blago lahko dobro prodali.

Kmetje in vsi, ki imate zemljo: Obdelajte
vsako ped zemlje!

bil mož, ki se je imenoval general Alvarez de
Almeida. Naslov generala si je kar sam dal.
On in njegovi so tiste čase morili, plenili in
sejali razdejanje.

Takrat je pisal oče v Costalindo družab-
niku pismo, v katerem je odkrito povedal, da
je za starega predsednika, in ni prav nič pri-
krival, da generala Alvareza ne mara. To
pismo ni prišlo nikoli v roke možu, ki mu je
bilo namenjeno. Očetovega družabnika so pre-
kucni umorili, ko je bil na kavinih plan-
tažah, ki jih je upal rešiti pred razdejanjem
druhal le, če bo sam tam zraven. Tako je
prišlo pismo v roke nekega uradnika pri tvr-
di. Ta človek je pismo skrbno spravil. Dokler
ima on pismo v rokah, je očetu v pogubo.
»Kako?«

»Stranka generala Alvareza je prišla na
vlado. Alvarez je bil izvoljen za predsednika.
Če zdaj zve za pismo, ki ga je bil takrat
oče pisal in kjer je generala precej črno oce-
nil, tedaj bi bile posledice za očeta zelo hude.
Prav zdaj se mu nudi v Costalindi lepa pri-
lika za veliko kupčijo. Gre za nove železnice.
Pri tem mu mora pomagati vlada. Ne morem
vam tega natančno povedati. Zakoličenje je želez-
nice je vlada že dovolila. Druge priprave so
že končane, in načrte ima vlada. Hoče vlada
očetu nagajati, ne sprejme načrtov družbe, ki
jo oče zastopa, tedaj je vprašanje, če bodo
železnice sploh gradili. Oče bi bil uničen. Oče
je namreč pokupil velikanske šume, koder bi
tekla železnica. Ne samo, da bi ne mogel iz-
koristiti teh gozdov, izgubljene bi bile tudi
ogromne vsote za priprave, in oče bi moral
vse povrniti. Prevzel je namreč poročilo, ko
si je bil zagotovil privoljenje stare vlade, da

bo zakoličenje tako dovoljeno, kakor bodo že-
leznice res gradili.«

»Kje je zdaj pismo?«

»Se vedno je v rokah tistega človeka, ki
si ga je bil prilastil. Piše se Fric Adamek in
stanuje tukaj. Otvoril je majhno banke. Je
nekak zakotni bankir.«

»Ali bi ne mogel oče pisma kupiti?«

»Saj mu je ponujal že velike denarje, da
bi mu pismo izročil, pa je vse ponudbe odbil.
Upa, da od druge stranke več dobi.«

»Poznate tisto drugo stranko?« vpraša Do-
rival.

»Seveda jo poznam. To so angleški denar-
niki. Vodi jih kralj volne sir Howard Biford.«
Ko je Dorival zaslišal ime svojega strica,
je nalahno zapiskal skozi zobe.

»Saj, podobno mu je,« potrdi.

»Poznate sira Biforda?« se začudi Ruta.

»Šlišal sem že o njem,« se zatika Dorivalu.

»Je brezobziren nasprotnik. Kajpa, ali ne more
oče prisiliti Adamka s tožbo, da mu pismo
vrne?«

»To bi bila zelo dolga pot in po vrhu še
zastonj. Adamek bi že davno prodal Bifordu
pismo, preden bi bil prvi narok. Ne, samo
ena pot je, da dobi oče pismo. Saj ste mi
povedali, da znate vlamljati.«

»Gromska strela!«

»Kaj ne znate?«

»Saj, saj — kajpak — se razume, da znam
vlamljati!«

»Dobro delo boste storili!«

»Tja — nekaka sprememba!« jeclja Dori-
val. Samemu sebi se je zdel bebec.

Ruta se je sklonila k njemu, ga pogle-
dala in čakala. Prosečel

»Nočete pomagati?« vpraša boječe.

»Kajpak hočem!«

Prime jo za roko, jo boža in reče, kakor
da je vlom že izvršen:

»Seveda hočem pomagati. Pri Adamku vlo-
mim, vzamem mu pismo, ga zataknem v šopek
in ga vam podarim!« Kar zamaknen je bil,
ko mu ni odtegnila roke! Oči so se ji za-
svetile.

»Res? Pismo mi boste dali? O, kako vam
bom hvaležna!«

Dorival ji poljubi roko. »Za vas storim
vse. Tako strašno sem v vas zaljubljen!«

Ruta se sunkoma odmakne.

»Pozabili ste na obljubo,« pravi mirno.
Ostaniva pri najinem — poslu. Kaj zahtevate
za svoje — svoje — delo?«

Dorival se nakremži.

»Prosim, odpustčanja, saj —«

Ruta zamahne z roko, kakor da se brani.

»Ne hodite na stranpota. Odpustila sem
vam, zdaj pa morate ostati pri stvari. Saj je
vendar dovolj resna. Torej, kaj zahtevate?«

»Dovolite mi samo, da vam smem pismo
podariti!«

»To ni nič. Vedite, da tega ne sprejemem.
Ne morete delati zastonj. Saj zadeva vendar
ni brez nevarnosti. Penudim vam trideset tisoč
dinarjev. Odkrito sem vam povedala, kakšno
vrednost je pismo za očeta. Če vam je moja
ponudba prenizka, povejte vi, koliko zahtevate.«

Dorival se je delal, kakor da premišljuje,
in prijel — čisto slučajno seveda — njeno
roko. Ruta je pravočasno spoznala zvijačo in
skrila roko za hrbet.

(Nadaljevanje prihodnjič.)

Mali oglasnik

Iščem konja fuksa

šig 412, vis. 146/162, star 9 let, pri napajanju hoče biti hud, pri vožnji se rad naslanja s glavjo na drugega konja. Kdor ga ima in mi sporoči, dobi 500 dinarjev nagrade. — Maks Anžur, Roje, p. Vel. Loka, Dolenjsko.

Iščem dva konja

proti nagradi. Konj pram, vis. 164, zadnji nogi švedrasti, kopita naatopljena, na čelu majhna zvezda. Kobila fuksa, lisa na glavi, vis. 165 cm, za prednjo nogo na desni strani mala jamica od nekdanje rane, na rebro obrunek, oba brez šiga, razpuščena Klostëršmihel pri Novem mestu. Vinko Nagode, Verd 13, Vrhnika.

1000 din nagrade dobi kdor pove, kje se nahaja kobila šimla, za desnim ušesom ima rujav madež, na vratu in po sivotu ima majhne rujave pike, nosnice ima bele, mera 157/177, šiga nima. — Jakob Mršlikar, Lesno brdo 27, Vrhnika.

1000 din nagrade dobi kdor mi prižene ali mi sporoči, kje se nahaja moja kobila temna tolarasta prama, stara 10 let, črna dolga griva, močan črn rep, pri izrastku malo bele šime, brez šiga, vis. 163, zadnje noge spodaj bele, leva malo več, na čelu bela zvezda. Sporoči naj na naslov Elizabeta Permoser, kornarstvo, Drenov grič št. 15, Vrhnika.

Iščem vole

šig 537, črn montafone, star 6 let; šig 535, pepelnate barve, noge nizke, debele, sporočilo proti nagradi: Meden Franc, Besuljak 17, Begunje pri Cerknici.

1000 din nagrade dam tistemu, kdor mi sporoči zanesljive podatke o tem kje sta dva moja vola, oprema in voz, vse s številko 448. En vol je črn, nizke, druge naprej dol, 700 kilogramov težak. — Drugi rjav, visok, tank, roge velike narazen, na križu malo bel, težak 650 kg, oddana sta bila 6. aprila s jutraj v topniški vojsnici v Ljubljani. — Ileršič Janez, Cerknica 188 pri Rakeku.

Iščem konja

vozove in komate. — Konj rdeč šimel, star 8 let, šig 615, glavjo nosi pokonci. Kdor ga poišče ali pripelje na dom, dobi 8000 din nagrade. Vož težak, odpeljan iz Hinj, ima osi močne po 30 kg, težka koleša — 8 cm široke sine, nova konca, močne lestve, na koncih zakrivljeno železo — ker se je vozil les na njem brez ročic; za ta voz dobi 1000 din nagrade. Drugi voz, odpeljan iz Mokronoga, štev. 51 ima na koncu stango, v dobrem stanju, ima zavore na zadnjih in prednjih kolesih, šine 6 cm široke, krive roke okrog lestev na ročicah. — Kdor mi pove zanj, dobi 1000 din nagrade. Voz se baje nahaja v St. Jerneju na Dol. — Dva komata št. 50 in 51, vzeta tudi v Mokronogu. Kdor mi ju prinese nazaj, dobi za vsakega po 500 din. — Ivan Garitrova, gostilna, Sp. Zadobrova 5, Dev. Mar. v Polju pri Ljubljani.

Iščem vola

pšenične barve, teža okoli 500 kg, na glavi belo liso, prednje noge podkovane, šig 180. Proti nagradi sporočiti na: Jakob Krnc, Selnik 10, p. Ig.

Iščem dva vola

Eden črnosiv, šig 251, drugi kostanjevo črn, šig 352, z volovsko opremo in vozom s istim žigom, na stangi ima vsekane črke A. K. L. 1934. Kdor kaj ve, naj sporoči proti nagradi na: Kovačič Andrej, Rožanče 2, p. Nova vas pri Rakeku.

Iščem kobilo šimlo

vis. 165/200, prednja leva noga šepa, razpuščena okrog Mokronoga. Kdor mi sporoči, kje se nahaja, dobi 500 dinarjev nagrade. Gruđen Franc, Zalog št. 7, Škofljica.

500 din nagrade dobi

kdor mi pove, kje se nahaja konj, črn, brez vsake lise, srednje velikosti, spredaj jako širok, vis. 158/178 cm, star 7 let, ako ima šig je 6. Jože Debeljak, Travniki št. 78, Loški potok.

Kravo s teletom

dobro mlekarico, prodam. Šmartno 85, Moste pri Ljubljani.

Iščem vola

pšenične barve, šig št. 210, z volovsko vprego in vozom s istim žigom, na stangi ima črki F. K. Kdor kaj ve, naj sporoči proti nagradi na: Kraševce Franc, Sieme 1, Nova vas pri Rakeku.

Iščem konja prama

s prednjima nogama stoji po medvedu, zadnja leva od členka bela s kopitom, po križu ima črno črto, na čelu ima majhno liso, šig 537. Kdor se zglaš, dobi dobro nagrado. Jože Oražem, Rakitnica 23, Dolenja vas.

Iščem konja

mokri fuka, na prednji nogi šig 170, na čelu velika bela lisa, česno oko deloma ribje, noge so težke in poraščene, zadnji nogi obe visoko beli. Kdor ve, kje se nahaja, naj sporoči proti lepi nagradi. — Grden Franc, Sent Pavel 6, št. Vid pri Stični.

Iščem konja prama

nič lise, levo nogo ima nad kopitom malo bolj debelo, šig 535. Kdor se zglaš, dobi dobro nagrado. Grebenc Ludvik, Rakitnica 13, Dolenja vas.

Kunjsko opremo

(komat) št. 175 dobi pravi lastnik s potrebnim dokazilom pri Iliu Leopoldu, Goriča vas št. 47, Ribnica.

Iščem dva vola in voz

Prvi črn montafone, rogeve kratke, bolj pokonci, šig 134, visok 165/190, star 4 leta, težak 600 kg, in voz s lojtrami s istim žigom. Drugi siv montafone, rogevi rednji, pokonci, šig 160, vis. 141/185, star 3 leta, 600 kg težak, podkovan na štiri parklje, prvi na prednje, oddana v 16. art. polk v Ljubljani. Kdor mi sporoči, kje se nahaja, dobi 1500 din nagrade. Jakopin Peter, Vrh 3, Zelmitlje-Ig.

Iščem konja prama

s zvezdo na glavi, od komata oguljen, leva prednja in obe zadnji na pol bele, šig 541, oddan v 16. art. polk 4. bater. v Ljubljani, razpuščen pri Višnji gorici. Če kdo kaj ve, prosim, da sporoči proti nagradi 500 din na naslov Strmoše Franc, Gor. Prapreče 1, pošta št. Vid pri Stični.

Vem za konja

črnega, močan, zadnja desna noga bela, šig 123, oddan pri Škofji Loki 21. vođu. Poizve se: Ješe Peter, Jama št. 25, p. Strazišče pri Kranju.

Lepo nagrado dobi

kdor zasledi skoraj novo moško kolo tipa Dürkopp 1746941, sivkasto zelene barve, ev. štev. 209503. — Franc Zobjek, Sostro 26 pri Ljubljani.

Iščem dva vola

sive barve, šig je na rogeh 219 in 220, teža 1200 kg. Proti nagradi 2000 din. Ivan Zalar, Sv. Trojica 2, Nova vas pri Rakeku, Notranj.

Hiša

s gospodarskim poslopjem, njive, travniki in gozd, eno uro od Novega mesta, naprodaj. Naslov v upravi »Domoljuba« pod 7897.

Iščem konja

v glavo pram, telo sive, črn rep, kopita široka (platfus), šig št. 3082, oddan na Ježico. Komur je kaj znano o njem, prosim, da javi na naslov Strle Janez, Podcerkev 5, Stari trg pri Rakeku, proti dobri nagradi.

Iščem konje

fuka, šig 3065, na glavi zvezdo, star 9 let. — Pram, šig 3066, na glavi dolgo liso, na prvo levo nogo šepa. Kdor mi sporoči, kje se nahaja, dobi 1000 din nagrade. Ludvik Urbha, Podgora 12, Stari trg pri Rakeku.

Iščem konja

miskator, ima na glavi belo zvezdo, tri noge bele; obe zadnji in eno prednjo, na prednje noge platfus, šig 136, 9 let star. Kdor sporoči o tem konju ali mi ga prižene, mu dam lepo nagrado. Niko Kršinar, Osrednek 4, p. Dobrova nad Ljubljano.

Fuksa s štev. 751

imam v oskrbi. Kdor ga hoče dobiti, naj se zglaš pri Francu Kanter, Dol. Nemška vas 4, Trebnje.

Vola

imam v oskrbi, rdečega, na glavi belo liso, brez znaka, rogeve ima tanke in pokončne, teža do 550 kg. Alojzij Gašperič, Bliska vas, p. Mirna pod.

Iščem vola

rdeče barve, glava bela, na križu belo liso, nad levo nosnico znak bule, lepe rogeve, teža 400 kg, star 4 leta. Dobro nagrado dam tistemu, ki poizve ali sporoči, kje se nahaja. — Hrovat Marija, Podgozd 1, Dvor pri Zuzemberku.

Pozor!

Vem za sledeče konje: šig 2167, 66-118, rujav, 1165, 70, 1712, 312, 10, 27, 87, 3068, 1556, 1506, 1606, 116, 1510, 2596, 01, 032, 48, konj rdeč, težak, kobila prama, kobila šimla, konj na hrbtu črn pas, fuka s liso na glavi, konj pram, konj pram visok. Kobila prama za odgovor prosim priložite znamke. Rihard Zamida, Mali Rigelj, p. Toplice, Novo mesto.

600 din nagrade dobi

kdor sporoči, kje se nahaja kobila fuksa s belo liso na glavi, na stran očesa črna lisa, bolj majhna, stara 8 do 10 let, šiga ne vem. — Martin Kucler, Vel. Ligojna 97, Vrhnika.

Iščem vola

sivca, 650 kg težkega, na levem rogu ima vžgan šig 183, rogeve ima naprej prikrajšane. Kdor kaj ve o njem, naj sporoči proti nagradi 500 din, ako pa ga prižene, dobi na roko 1000 din. Martin Lavrič, Runarsko 13, Nova vas pri Rakeku, obč. Bloke.

Vem za konja fuksa

šig 1113. — Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 8085.

Iščem dva vola

1. temno siv, star 4 leta, teža 500 kg, šig na rogu 425. 2. bel, teža 550 kg, šig na rogu 426, oba kovana. Kdor kaj ve, naj sporoči proti nagradi: Anton Ottničar, Podslivnica 6, p. Begunje pri Rakeku.

500 din nagrade dobi

kdor poizve za mojega konja prama, star 6 let in pol, majhen konj ima kratko glavo, grivo ima na obe strani, močan rep, zadnje kopito belo in nad kopitom malo bele diake, oddan v Mestni log. razpuščen od Novega mesta naprej, najbrž je brez šiga. Kavčič Anton, Mala Ligojna 5, p. Vrhnika.

Iščem dva konja

s opremo in vozom, kobilo »Zoro«, črna, malo bela nad očmi, oskih kopit, stara 18 let, šig 289. Drugi konj »Sokol«, rdeč in bele diake, rotšmel, griva bolj temnorjava, star 6 let, šig 655. Kdor mi sporoči, kje se nahaja kateri, dobi lepo nagrado. Strojine Franc, Zedvor 11, Dobrunje.

Iščem voz

s lojtrami, na vsakem koncu s železnimi obroci, na ročicah so železne roče, spredaj zavora, na stangi so močne verige, prednji konec brez barve, šig 5, zadnji konec zeleno barvan vezl pa belo in razklana deska. Sporočiti proti nagradi na Janez Valenčič, Bičje 3, St. Jurij-Grosuplje.

Iščem vola

težkega 670 kg, simen-telca, visok, s belo glavjo, barve je rdečkasto pšenične, rogeve ima visoke, malo nazaj zaokrožene, brez šiga, in dvovprežni voz, zadnji del pred kratkim nov in leste. Sporočiti proti nagradi 1000 dinarjev na Janez Petrovič, Vršenec 30, Horjul.

Voz, komat in kobilu

temno rdeče barve, na prednji desni nogi vezana podkev, nad zadnjim desnim kopitom malo bele, srednje teška, vis. 159, oddana v Škofjo Loko, iščem. — Proti nagradi sporočiti na Anton Kumša, Vrbljenje 14, Ig pri Ljubljani.

2000 din nagrade

onemu, ki mi javi konja prama, star 10 let, na glavi lepa lisa, zadnja leva noga v bledju otekla, pred scalom počen, konj je bil vzet pri umiku na vel. četrtak s komatom in parizajem, puščen v okolici Škofjice ali Višnje gore. Levec Ivan, Verd št. 38, Vrhnika.

Iščem konje:

kobilu pramo, šig 3038, stara 7 let, na glavi dolgo belo liso; fuka, šig 3039, na glavi dolgo belo liso, star 8 let, voz in konj pod 3038, oddana na Ježico. Prosim onega, komur je kaj znano o enem ali drugem, da javi na naslov: Truden Janez, Nadlesk 37, Stari trg pri Rakeku, proti dobri nagradi.

Iščem štiri vole

eden siv montažon, na desni strani po životu ima bulo. Žig na rogu št. 23, drugi je rumene barve, s belo liso na glavi, roge ima bolj velike in nekoliko obrnjene nazaj. Žig na rogu ima št. 17; tretji je rumeni šek, s žigom na rogu št. 16; četrti je temno rjav, rep košat, s žigom na rogu št. 10. — Kdor sporoči kje se nahajajo, dobi primerno nagrado. — Zupantič Jože — Pece št. 14, p. Grosuplje.

Kdor ve kaj povedati o mojem konju fuksu, starem 5 let, s zvezdasto liso na glavi in žigom 22, oddan v 1. plan, bazo v škofji Luki, dobi 600 din nagrade. Pogrešam tudi lahek voz s 3 m dolgimi lojternicami, s črno in malo nalomljeno soro in vago, in pa zapraviljivec, ki so mi ga vseli vojaki, ki so bili v Polju v prosvetnem domu. Imel je krivo štango in tablico s št. 50. Za vsak kos dam onemu, ki mi da informacije 500 dinarjev nagrade. Fr. Grum, D. M. v Polju, Slape 20.

Iščem kobilo

aješnišmel, žig 22, 4 do 5 let stara, ima na zadnji levi nogi bicija za pol jabolka debelo bulo. Proti nagradi. Kristan Franc, Ziri nad škofjo Loko.

Iščem konja fuksa

6 let starega, bolj neroden, precej težak, kratka griva, rep do kolen, lisa na glavi, žig 209. — Kdor kaj ve o njem, naj sporoči proti nagradi 1000 din na Jože Jereb, Stara Vrhnika 44, Vrhnik.

Iščem vola

temnega montažonca, do 500 kg, rogeve ima lepe, na enem ima žig 5, debelih nog in zadnji konec široke kosti. Kdor sporoči, dobi nagrado. Janex Valentinčič, Bičje št. 3. Št. Jurij-Grosuplje.

Imam kobilo šimlo

stara 4—5 let, s žigom 125. Lastnik naj se oglasi pri Grudnik, Ponova vas 40, pošta Grosuplje.

Iščem kobilo pramo

brez žiga, zvezdo na glavi, visoka 161/177, širokega križa, glavo nosi pokoncu, stara 7 let. Zadna leva noga v bincelj nategnjena. Kdor kaj ve, naj sporoči proti lepi nagradi na Levstik Janexa, Ornek 11, p. Ortnek.

700 din dobi

kdor sporoči, kje se nahaja konj, temno-rdeč, bolj kostanjeve barve, črna griva, pristrižena, obe zadnji nogi in prednja leva okrog kopita bele, rad grize, glava srednja, brez žiga, visok 151, obseg 163 cm, star 10 do 12 let. Sporočiti na Kosiir Jože, Vel. Lj. gojna 23, p. Vrhnik.

Kosilnico-Dering

počen prodam. Franc Zabjek, Rudnik, Ljubljana.

2000 din dobi

oni, ki mi sporoči, kje se nahaja moja kobila fuksa, žig št. 238, — na vratu ima N. K. po vratu je bila ožuljena — voz in komat. Samotorčan Franc, Stara Vrhnika 3, pošta Vrhnik.

Iščem črnega vola

montažonca, brez žiga. Vol je bolj star, visok, podkovan. Na levi strani na flamu ima majhno belo liso. — Oddan je bil v Štepanji vas, razpuščen pa med Trebnjem in Novim mestom. — Kdor bi ga našel ali bi kaj točnega vedel, naj sporoči proti nagradi na naslov: Debevec Jože, Padež 3, pošta Borovnica.

1000 din nagrade dobi

kdor mi sporoči, kje se nahajata konja prama žig 3047 in 3048, na čelu imata bele zvezde, s opremo in vozom. — Amalija Baraga, Iga vas 30, Stari trg, Rakke.

1000 din nagrade dobi

kdor ve za kobilo fukso, stara 4—5 let, žig št. 16. — Ivan Šmolc, Breže 23, Ribnica, Dol.

Iščem konja prama

s žigom 23 ali brez, star 15 let, visok 160, obseg 177 cm, na čelu ima zvezdo, na desni nosnici za prst široko liso, na zadnji desni nogi ima belo kopito in do bincelja belo dlako, na levi čeljusti kot oreh debelo bulo. Kdor sporoči, kje se nahaja, dobi nagrado 1500 din. Petelin Marija, Gorilica št. 12, p. Preserje.

V oskrbi imam kobilo

svetlo pramo, stara je 10—12 let. Brez žiga, visoka okrog 150 cm, s malo liso na čelu in nosu. Lakotnice velike, rep dolg in tenak. Zadnje noge nekoliko krastave. Habjan Anton, Zalag, p. Škofljica.

Iščem voz štev. 3268

Sporočiti proti nagradi na naslov: Prebil Blaž, Podsmreka števila 34, p. Dobrova pri Ljubljani.

Iščem vola

okrog 550 kg težkega, rdeče pasat, bela glava, lep, rogeve vtrtan in jih ima prižagane. Je okroglega života, breg žiga. Sporočiti — proti nagradi 1000 din — na naslov: Franc Tome, Tlake, p. Šmarje Sap, Dolenj.

4000 din nagrade dam

kdor mi najde in sporoči za mojega fuksa, ki je srednje velikosti, brez žiga. Jezik ima v sredini pretisnjen, dolgo belo liso na glavi, rujavo grivo in po bicejnih gladke noge. Visok 153/172. Sporočiti: Rastresen Janexu, posest. Planina št. 9, p. Št. Jošt nad Vrhniko.

Kosilni stroj

»Dering« s žetveno napravo, je v dobrem stanu — naprodam pri »Sonce, Savije, Jezica«.

Hlapec

za kmečka dela sprejemem. Perko, Ljubljana, Vodnikova c. 111.

Iščem voz

ima žig 368, na levem traktulu. — Sporočiti na naslov: Nagode Ivan, Hotedraica 19.

Nagrade dobi

kdor mi sporoči, kje je moj konj pram, na glavi ima dve beli lisi, žig 78, vis. 148/162, star 8 let. — Anton Skubic, Oselca 7, pošta Muljava.

Pozor zaradi vola 288

Tisti posestnik, kateri ima v oskrbi vola št. 288, ki ga je dobil na Vidr na policiji, naj ga takoj javi na policijo na Vič ali pa lastniku. Nagode Matija, Dol. Logatec 30, drugače se bo proti njemu kazensko postopalo.

Dobre nagrade

dam tistemu, ki izsledí moja dva konja fuksa, eden s žigom 1210, oddan v Hrastje pri Ljubljani. Drugi s žigom 124, na desno oko mesečno slep, oddan v Strazišče pri Kranju, oba s belimi lisami, težje vrste. — Zelenina Fr. Stupica, Ljubljana, Gosposvet-ska št. 1.

Vajenca

za kovaško obrt — sprejemem takoj. Urh Ivan, kovač, Metlika.

Iščem vola in voz

vol rujav s belo glavico, žig na rogu 110; voz lahek, na sprednjem koncu na škafli žig 110. Kdor kaj ve, naj sporoči proti nagradi na naslov: Jože Glinšek, Želimlje, pošta Ig.

1000 din nagrade dobi

kdor mi najde vola, belega, 4 leta starega, roge nazaj obrnjene, pod očmi nekaj rujave dlake, žig na rogu št. 400. Marija Škrj, Zerovnica št. 18, pošta Grahovo pri Cerknici.

Iščem konje

prvi rdeč s malo liso na glavi, vis. 155/171, št. 3507; drugi rdeč, brez lise, vis. 159/171, št. 3508; tretji temno-rdeč, s malo liso na glavi, vis. 167/177, št. 3186. Sporočila proti lepi nagradi. — Anton Turšič, Borovnica 34.

Štev. 1345!

konj, temen pram, obe zadnji nogi do biceja bele. — Iščem proti nagradi 1000 dinarjev. — Albert Rus, Logatec 49.

2000 din nagrade

dobi, kdor ve za moj kobilo fukso. Ima belorujavo grivo, stara 10 let, vis. 167, obseg 185 cm, žig št. 1841. Sporočiti na naslov: Meriak Anton, Rovte nad Logatecem.

1000 din nagrade

dobi, kdor mi najde kobilo črne barve, žig 1335. — Franc Korencan, gostilničar, Dol. Logatec.

1000 din nagrade

dobi, kdor mi pove, kje se nahajata konja, prvi fuksa s dolgo liso na glavi, zadnje noge bele, pri opravljanju se boji komata. Žig 234. — Drugi pram-švarc, brez znakov, žig 234. Matevž Šeabec, Stara Vrhnik, pošta Vrhnik.

Iščem konja prama

s zvezdo na čelu, star 7 let, oddan v Strazišče pri Kranju, žig 559, kdor sporoči, kje se nahaja, dobi 500 din nagrade. — Naslov: Zitnik Anton, Čušperk, Grosuplje.

1000 din nagrade dobi

kdor mi pripelje ali sporoči, kje se nahaja moj konj »Publi«, štiri leta star, rdeče-rjave barve, bele bincelje razen na desni prednji nogi. Žig 2714. R. Ganslmayer, Kočevje št. 265.

Iščem vola

črnosiv, star 5 let, žig št. 265. Oddan v art. kazarni v Ljubljani. — Kdor bi vedel za njega se prosil, da sporoči — proti nagradi — na naslov: Andrej Trole, Strmica 4, Nova vas pri Rakeku.

1000 din dobi

kdor mi sporoči, kje se nahaja kobila prama, sredi čela ima malo belih dlak, majhno oko, močnega črnega repa, pod kolenom žig 123, vis. 155, premer 180 cm. Oddana v Bohinjsko Belo 29. marca, šla je v trupno komoro v Ribno. Naslov: Mavrič Janex, Dobrišče pri Trebnjem.

Iščem vola

rjavopisninske barve, ima liso na repu, težak 450 kg, roge navzgor zakrivljene. — Drugi vol zelenosiv, roge malo naprej in navzgor zakrivljene, težak 500 kg, oba brez žiga. — Voz lojtraki, štanga nalomljena in že okovana. Sporočiti proti lepi nagradi na naslov: Petelin Jakob, Brezovica 21, pošta Borovnica.

500 din nagrade dobi

kdor mi najde vola, živo rdeče barve, glavo belo, roge lepe, bolj tanke in visoke, na levem stogu ima manjšo bradavico, se čuti pri snajenju, teža 400 kg. Samotorčan Janex, Samotorca, pošta Horjul.

500 din nagrade

izplačam, kdor mi najde vola svetlosivo bele barve, na glavi dolga ozka bela lisa, kratke vodoravne roge, precej visok, na rogu številka 53 s svinčnikom napisano, teža okrog 500 kg. Kucler Franc, Korena 3, p. Horjul.

500 din nagrade dobi

kdor mi najde vola, rdeče barve, na glavi ima dolgo, ozko belo liso, rogi kratki, belo in rumeni, polnega života, težak 400 kg. Sečnik Janex, Samotorca 7, pošta Horjul.

1000 din nagrade dam

tistemu, ki mi sporoči, kje je kobila svetla prama, s belo majhno zvezdo na glavi in na smrkcu majhno belo liso, s žigom št. 1065 ali brez njega, stara 11 let. Visoka 165/186. Oddana 18. art. polku, razpuščena blizu Krke ali v Hinjah na Dol. Stane Pele, gosti. Ribnica 34, Dolenjako.

Iščem dva konja

opremo in voz. Konj »Sokol«, zelen šimel s žigom 24, visok 151 cm, na levem stogu zraselica 15 do 20 cm dolga, oddan 2. plan, bataljonu v škofjo Loko, Zabnica. — Konj »Muri«, je močno temen pram s zvezdo na čelu, obe zadnji nogi čez bincelj bele, visok 165 cm, s žigom 189, oddan 21. vođu pri 8v. Duhu, škofja Loka. — Vrnitev proti nagradi. Jože Zupantič Vel. Lj. poglav, p. Šmarje-Sap.

Lepo nagrade dobi

kdor mi sporoči, kje se nahaja Miro Vidovšek, star je 20 let. Sporočiti na naslov: Franc Samotorčan, St. Vrhnik 3, p. Vrhnik.

1000 din nagrade

onemu, ki mi izve za mojega konja, s žigom 4189: šimel, lepe postave, srednje visok. — Z isto številko komat. Sporočiti na: Mikulic Jože, Dolga vas št. 51, pošta Kočevje.

Iščem konja prama

starega 5 let, visina 160, premer 190 cm, žig št. 45. — Kdor mi sporoči ali ga prižene, dobi 500 din nagrade. Martinec Jože, Rudnik 53, Ljubljana.

Iščem komat

dobro ohranjen, s usneno podlogo, visoka streha, spica, in ima na vijake-kvebe. — Lastnika prosim, naj mi sporoči na naslov: Zorman Franc, Menges 46.

Iščem kobilo pramo

žig št. 82, s posebnim znakom na notranji strani desnega stegna (bradavica). Kdor jo najde, naj sporoči — proti nagradi — štrubelj Janex, Paradišče št. 7, p. Šmarje-Sap.

Iščem kobilo pramo

na glavi ima majhno liso, visina 153/168 cm, žig št. 39. Kdor bi kaj vedel o njej, naj sporoči — proti nagradi — na naslov: Meše Jože, Vrbljenje, 48, pošta Ig pri Ljubljani.

Iščem konja fuksa

s žigom št. 1029, ima močno svetlo grivo, na čelu veliko liso, star 11 let in kobilo pramo s žigom št. 1030, ima plitev rog (platfus), močno grivo, na čelu zvezdo, stara 5 let. — Obi sta bila oddana v Zadobrovi. — Kdor mi sporoči, dobi za vsakega 700 din nagrade. Šešek Ivan, Višmarje št. 26, p. Št. Vid nad Ljubljano.